

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

6 Mayıs 2005, Yıl 9 Sayı: 150 - Fiyatı: 750,000TL-75YKr (KDV dahil)-İngiltere: 50p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

Emekçi yığınları meydanlardan uzak tutulma çabası kabul edilemez!

Belirleyici olan işadamlarının desteğini almak değil, halkın desteğini almaktır!

Kitleler üzerinde estirilen pasifizm rüzgarı dağıtılacaktır!

1 Mayıs kortejinde, her milletten emekçinin birliğini sağlayan KSP, 1 Mayısılara damga vurmaya devam ediyor!

Başyazı

SEÇİMLER SONRASI 1 MAYIS

1 Mayıs 2005, Kıbrıs tarihine önemli bir sayfa olarak eklenerek yerini aldı. Yaklaşık 5 yıllık "barış mücadelesi" sonrası yaşanan 1 Mayıs, her yönü ile ele alınması gereken bir eylemlilikti. (...)

Devamı Sayfa 2'de

YENİ HÜKÜMET PROTOKOLÜ ÜZERİNE

Sayfa 2'te

DÜNYA FAŞİZMİNE KARŞI ZAFERİN 60. YILDÖNÜMÜ

Sayfa 6 ve 7'de

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 3'de

Londra Mektubu
Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Parka
Ziya Çelik

Sayfa 5'de

Nazlıca
Nazlı Şahin

Sayfa 9'da

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

Sayfa 10'da

Görüş
Ali Yalçınay

Sayfa 11'de

Başyazı**SEÇİMLER SONRASI 1 MAYIS**

1 Mayıs 2005, Kıbrıs tarihine önemli bir sayfa olarak eklenerek yerini aldı. Yaklaşık 5 yıllık "barış mücadelesi" sonrası yaşanan 1 Mayıs, her yönü ile ele alınması gereken bir eylemlilikti.

2005 1 Mayıs'ında dikkat çekici unsurları ele alarak sonuçlara varmak sağlıklı bir yol olmalı. Bu yılki 1 Mayıs'ta sendikalar yoktu. Pankartları ve yöneticileri dışında kitleler yoktu. Emekçi halk yığınları çok cılızdı.

CTP'nin hedef olarak ortaya koyduğu "seçimlerle hükümeti ve sarayı alalım, tamamdır" anlayışı, sendikalarda yönetici durumdaki CTP

tarafatları aracılığıyla kitleler üzerinde pasifizm rüzgarları estirildi; Ortak vatan ve ortak mücadele bununla beraber bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin henüz daha başındayken kitlelerin meydanlardan uzak tutulması, bu kitlelerin yeni hükümetten beklentilerinin öldürülmesi

yarlarca lira maddi destek alması, CTP'nin çizgisini iyice belirledi.

CTP, patronlarla dayanışan bir partidir artık.

Bu gelişmeler sonrası CTP kurmay-

yönünde bir çabadır.

Kısa süre önce CTP'nin 300 patronla dayanışma yemeği düzenlemesi, bu patronlardan yüz mil-

lارının en üst düzeyde 1 Mayıs'a katılması hiç inandırıcı olmadı. Devrimci-yurtsever yığınlar bu çelişkiyi sorgulamaya başladı.

2005 1 Mayıs'ında korteji ile, alanda siyasal ve örgütsel farkı ile Kıbrıs Sosyalist Partisi vardı. Parti saflarında her milliyetten emekçilerin olması dikkat çekiciydi.

KSP'nin yarattığı siyasal ve örgütsel fark 2005 1 Mayıs'ının yüz akı oldu.

Kıbrıs halkının anti-emperyalist, sosyalist duruşunun hayat bulduğu KSP safları, gelecek 1 Mayıs'lara damgasını vuracaktır.

YENİ HÜKÜMET PROTOKOLÜ ÜZERİNE

Yeni CTP-DP Hükümeti resmen göreve başladı.

Hükümet, teamüllere uygun bir protokol yayınlayarak, ilke ve hedeflerini kamuoyu ile paylaştı.

Acaba hükümet, bu programla halkımızın yararına iş yapabilecek mi?

Protokolde belirtilen belli başlı kilit noktalar, bizleri bu konuda aydınlatılabir düşüncesindeyiz.

Protokolde ne diyor?

"CTP-BG ile DP, Kıbrıs sorununu, Kıbrıs Türk halkının uluslararası anlaşmalardan kaynaklanan hak ve çıkarlarını, toplumun tümünün talep ve endişelerini koruyarak çözmek için yerel ve uluslararası alanda gereken tüm siyasi inisiyatifleri geliştirecektir".

Kıbrıs Türk halkına uluslararası anlaşmalar ne tür hak ve çıkarlar vermiştir?

Bu hak ve çıkarları "veren" uluslararası kurumlar kimlerin kontrolündedir?

İnsanlıktan yana devletlerin mi, yoksa kana susamış canilerin mi?

Kıbrıs Türk halkına verilen bu hak ve çıkarlar eğer Kıbrıs Rum halkının aleyhineyse,

Yani milli temelde çıkar çatışması yaratmayı hedefliyorsa, bunları geliştirmek, "inisiyatifler geliştirmek", tüm ada halkının mı çıkarına olacaktır, yoksa milliyetçiliğin körüklenmesine mi yarayacaktır?

Hükümet bu soruların yanıtlarını verebilecek mi, göreceğiz.

Hükümet protokolünden alıntılarla konuyu işlemeye devam edelim.

"Kıbrıs sorunun çözümü yönünde BM Genel Sekreterinin referandum sonrası ortaya koyduğu taleplerinin karşılanarak, görüşmelerin yeniden başlatılabilmesi için girişimleri yapmak".

Kıbrıs sorununu hala daha BM gözetiminde çözme niyetinden vazgeçilmiş değil...

Yılların verdiği mücadele deneyimi, hükümetin aklını başına getirmemiş olacak ki, imkansızla iştigal etmekten bir adım bile geri durmuyor.

Zaten, sorunun çözümündeki en önemli engel de bu stratejide yatıyor.

Bu stratejinin doğal sonuçlarını,

hükümet protokolünün ilerleyen maddelerinde irdeleyeceğiz.

"Ekonomimizi dünyaya açarken, ekonomik yapımızda rekabete dayalı yatırım, üretim ve istihdam sorunlarını çözecek, üretken bir ekonomiye dönük atılım gerçekleştirmek".

Girne'nin şu anda beton yığını haline getirilmesi,

Memleketin talan ediliyor oluşu sanırız bu ekonominin dünyaya açılmasının bir "zorunluluğu"...

Ekonomiyi dünyaya açmanın Türkçe'si, ülkenin kaynaklarının dış ve iç burjuva güçlerin talanına açılmasıdır. Bunun başka bir izahı yoktur.

Eğer kendine sosyalist diyen CTP, liberal ekonomik programların uygulanması görevine soyunduysa, bu memlekette toprak sorunu da, mülkiyet sorunu da, doğal yaşamın korunması sorunu da, ülke kaynaklarının ülke halkının çıkarı için kullanılması gerektiği sorunu da çözümlenemeyecektir.

Yazımızın başlarında, Kıbrıs sorununun çözümü için savunulan stratejinin nelere yol açacağına değinmiştik.

Hükümet protokolünün "Koalisyonun Temel İlkeleri" başlığı altındaki maddelerine baktığımızda, bu sonuçları daha rahat bir şekilde gözlemleyebileceğiz.

"Kıbrıs sorununun çözümünde Türkiye ile karşılıklı ortak çıkarlar temelinde işbirliği geliştirilecektir".

"Koalisyon hükümeti, 24 Nisan referandumunda ulaşılan sonuca bağlı, Kıbrıs Türk halkının siyasal eşitliğine dayalı ve Türkiye'nin garantörlük hakkının devamının gözetileceği çözümü sağlamak için çaba harcayacaktır."

Türkiye'nin rehinesi olmaya devam ediş siyasetinin "hukukileştirilmesi" diye buna derler işte...

Kıbrıs halkının TC egemenleri, emperyalistleri ile nasıl ortak bir çıkarı olabilir?

Daha doğrusu, sömürülenlerin, işçilerin, patronlarla nasıl ortak çıkarları olabilir?

Ortak çıkardan ziyade, emperyal-

istler ile sömürgeleri/bağımlı ülkeleri arasında

uzlaşmaz çelişkiler yok mudur?

TC işgaline gözü kapalı evet demenin manifestosu bir kez daha yazılmıştır.

Türkiye'nin garantörlük hakkının devamının gözetileceği çözümünden bahsediliyor oluşu, BM gözetiminde, Annan Planı ve türevleri üzerinden soruna çözüm bulma siyasetinin doğal bir sonucudur.

Bu aşamadan sonra hiç kimse, parti tabanını, ülkedeki işgale karşı oldukları şeklindeki yalanlarla kandırmamalıdır. Partilerin tabanları da, böylesi dolambaçlı lafazanlıklara karşı uyanık olmalıdır.

Bakınız, yeni hükümet kamu yönetimini nasıl gerçekleştirecektir;

"Tüm yurttaşlara eşit ve adil davranan, ayrımcılığa ve partizanlığa, adam kayırmacılığın imkanı vermeyen bir kamu yönetimini; vatandaşlarımız kendini dışlanmış, ayrımcılığa ve haksızlığa uğramış hissetmeyecekleri bir yönetim anlayışını devletin tüm kurumlarında ve ülke genelinde egemen kıla çabaları sürecektir".

Sanıyoruz ki sırf bu ayrıcalıksız ve de anti-partizan eğilim sayesinde tüm müsteşarlıklar, özel kalem müdürlükleri ve kadrolar şu anda CTP'nin arpalığı olma yoluna gitmektedir...

Ekonominin sorunlarına da çözüm buluyor yeni hükümet;

"Toplumsal çıkarların gözetileceği, tekelleşmeye ve haksız rekabete izin vermeyen, her girişimcinin fırsat eşitliğine sahip olacağı, piyasa ekonomisi kuralları uygulanacaktır".

"Yatırım ikliminin dış sermayeyi cezbedecek koşullara getirilmesi için gerekli yasal düzenlemeler yapılacaktır".

"Casinolar ve Gece Klüplerinin etkin denetimi sağlanacaktır".

Yazımızın başından sonuna kadar belirttiğimiz tüm uygulamaların, AB normları çerçevesinde, AB'ye yakışır bir şekilde gerçekleştirileceğinin vurgusu da satır aralarında yapılan hükümet protokolü, burjuva ekonomik

sistemi geliştirmek, canlandırmak için işbaşı yapmıştır.

Hem burjuva mülkiyete kanunen izin vereceksin,

"Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" felsefesi ile, isteyen memleketi istediği gibi talan edebilmesinin yolunu iyice açacaksınız,

Ondan sonra da, toplumsal çıkarların gözetilmesinden bahsedeceksin...

Bu, tam anlamıyla bir kandırmacadır.

Daha önceki hükümetler gibi, yerli-yabancı tüm burjuvaların kârlarının maksimuma çıkartılması için işbaşı yapacak olan hükümetin sosyal adaletten, eşitlikten bahsetme hakkının olmadığını düşünüyoruz.

Çünkü sosyal adaleti ve eşitliği ortadan kaldıran kapitalist ekonominin geliştirilmesi, korunması ve kollanması görevini üstlenen hükümet, örneğin kumarhaneler ve insan etinin parayla satıldığı genelevleri kapatmak yerine, onlara sıkı denetimler yapacağının garantisini veriyor.

Tüm işadamlarının yatırımlarına destek sunacağını belirtiyor.

Böylesi koşullar içinde, eğitimden sağlığa, ekonomiden Kıbrıs sorununun çözümüne kadarki tüm hükümet programı, ilerici değil, gerici bir programdır.

Bu programı uygulayacak olan hükümet de, kimilerinin iddia ettiği gibi "devrimci", "ilerici" vs. değil, gerici ve insan emeğinden beslenen burjuvaların çıkarlarına hizmet eden bir hükümet olacaktır.

Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son vermeyen,

İnsanın insan üzerindeki sömürsünün koşullarını ortadan kaldırmayan,

Ülkenin emperyalizmden bağlarını kopararak kendi kendini idare edebilen bir yer haline gelmesine hizmet etmeyen bir hükümet, burjuva bir hükümettir.

İşçilerin, emekçilerin yanında yer alacak bir hükümet değildir.

Emekçi halkın taleplerini yerine getirebilecek bir hükümet değildir.

Bu açıdan biz, bu hükümetin ne Kıbrıs sorununu çözeceğine, ne de güncel sorunlara halkın yararına kalıcı çözümler getirebileceğine inanıyoruz.

Neler oluyor neler?

BURJUVA DEMOKRASİSİ VE BURJUVA EMPERYALİZMİ

Avrupa Birliği'nin ve Avrupa Birliği ülkelerinin demokratik yapıları malarından bolca söz edilir. Bu doğrudur. Avrupa Birliği ülkeleri burjuva demokrasisinin çeşitli türleriyle yönetilirler. Bunlar arasındaki ilişkilerin örgütleniş de demokratiktir - belirli kısıtlamalarla, son tahlilde belirleyici olan büyüklerin (İngiltere, Fransa ve Almanya) bu demokratik çerçeveyi kendi hakimiyetlerini sarsamayacak şekilde örgütlemeleriyle kısıtlı da olsa, bu da doğrudur.

O halde Avrupa Birliği ülkelerinde, ve bunlar arasındaki ilişkilerde burjuva demokrasisinin çeşitli şekilleri devrededir.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki tek tek devletler ve onların federasyonu olarak Amerika Birleşik Devletleri de demokratiktir. Burjuva demokratiktir!

İyi ama, genel olarak demokrasi-den bahsedenlerin demokrasinin sınıfsal karakterini gözlerden gizlemeye çalıştıklarına daha önce dikkat çekmiştik. Gerek Avrupa'da başını büyük üçlünün çektiği demokrasi olsun, gerekse Amerika'da başını Anglo-Sakson'ların çektiği demokrasi olsun burjuva demokrasisidir. Ve bu burjuvazi tekelci burjuvazidir. Hem ülke içinde hem de ülke dışında tekellerin, giderek finans oligarşisinin iktidarını, bunların demokrasisini temsil eder. Ve her nasıl ki, genel olarak demokrasi bir kısım insanın başka bir kısım insanı yönetmesi aracıdır, insanın insan tarafından yönetilmesi aracıdır, devletlerin yönetiminde araç olan her bir demokrasi türü aynı zamanda bir sınıfın diğer bir sınıfı yönetme aracı, onlar üzerindeki diktatörlüğüdür.

Mevcut burjuva demokrasileri, tekelci burjuvaların demokrasileri, dolayısıyla onların ülkelerindeki işçi sınıfı üzerinde tekelci burjuvaların diktatörlüğüdür.

Fakat tekelci burjuvaların faaliyetleri kendi ülkeleriyle kısıtlı değildir. Onlar kaçınılmaz bir şekilde emperyalist, yani başka ülkelerin, milletlerin, halkların yaşamlarını da tekellerine almak zorundadırlar. Bunun her hangi bir seçenekte alakası yoktur. Tekelci burjuvalar için bu bir zorunluluktur.

Bu olgu, tek tek devletlerinde olduğu gibi federal yapısında da demokratik olan ABD açısından hemen hemen herkesin kabul etmeye başladığı bir olgudur. ABD

emperyalisttir. Başka ülkeleri, milletleri, halkları baskı altında tutar ve sömürür. Bu amaçla, kendi ülkesinde demokrasi uygulayan Amerikan tekelci burjuvazisi başka ülkelerde iç savaşlarda doğrudan veya dolaylı olarak aktif bir şekilde en gerici, katliamcı güçleri maddi olarak destekler, askeri olarak silahlandırır, ve herkesin gayet iyi bildiği gibi demokrasiyi temsil eden, ülkenin bağımsızlığını temsil eden güçlerin üzerine sürer -gerektiğinde asker ve istihbarat örgütleriyle doğrudan da devreye girer. Katliamların doğrudan veya dolaylı, burjuva demokrasisinin, hele hele işçi demokrasisinin doğrudan veya dolaylı, ama kesin kes katlinin örgütleyicisidir. Bunu reddeden olmayacaktır. Çünkü bu basit olgu sadece yakın tarihe ait değil, günümüze aittir de!

Dolayısıyla ABD örneğinde gayet bariz olan bir demokrasi sorunuyla karşılaşırız. Bir avuç tekelci burjuva kendi ülkesinde tekelci burjuvaların demokrasisini uygularken, aynı burjuvazi başka ülkelerde demokrasisinin, ve sadece işçi demokrasisinin değil burjuva demokrasisinin de en azılı düşmanı, demokrasiyi savunan her bir toplum kesiminin en azılı ve açık seçik katliamcısıdır. ABD'yi yönetenler göz ve nizam vardır, açıktan açığa katildirler, hem de silahlarla kitle katliamları örgütleyen canilerdiler.

İtirazı olan var mı acaba?

Demek ki, bu tekelci burjuvaların demokrasisi şartlarında, ve de en azından ABD örneğinde kesin ve açık olan bir durum vardır. Ülke içindeki tekelci burjuva demokratik yapılanma, ülke dışında savaş, darbe, katliam, işgal, burjuva demokrasisinin bile reddi anlamına gelmektedir (tüm bunlar ya doğrudan ya da dolaylı -yerel burjuvalar üzerinden yapılır). Yani ülke içindeki burjuva demokrasisinin ülke dışındaki anlamı, burjuva türden bile olsa demokrasi düşmanlığıdır!

Yani, bu ülkelerdeki tekelci burjuva demokrasisinin pratik sonucu, dünyada demokrasinin gelişmesinin önlenmesidir! Dünyada emperyalizmdir. Yani bu demokrasi dünya çapındaki faaliyetleri çerçevesinde ele alındığında burjuva da olsa

demokrasi aracı değil, gerici bir araçtır! Dünyada demokrasiyi geliştirmenin değil, demokrasiyi yok etmenin aracıdır!

Yani bu ülkelerdeki demokrasi, ilerlemenin değil, ilerlemeyi durdurmanın aracıdır. Gerici bir araçtır. Hani denir ya, her şey yer ve zamana bağlıdır. Yer olarak dünyayı ele aldığımızda tekelci burjuvazinin demokrasisinin top yekûn gerici anlamına geldiği, demokrasiyi geliştirmek değil de önlemek anlamına geldiği açıktır!

Ve tabii ki, dünya arenasında açık bir şekilde ortaya çıkan bu gerici özellik, zaman olarak tarih arenasında ele alındığında daha da gerici bir konuma düşer. Onun zamanı geçmiştir. Bu o kadar bariz bir şeydir ki, kendi ülkesinde bile bugünkü şartlarda uygulanması için her türlü imkanın mevcut olduğu bilgisayar

teknolojisi kullanımı üzerinden, internet üzerinden doğrudan demokrasiyi geçtim uygulamaktan ele bile almak istemez. Bizzat bilgisayar teknolojisinin geliştiricisi ve satıcısı olan

tekelci Bill Gates, doğrudan demokrasi yerine mevcut şekliyle temsili

2002

demokrasiyi savunur, ve de doğrudan demokrasinin imkansızlığı ve de zararlılığından dem vurur. Haklıdır da. Doğrudan demokrasi ile, vatandaşların her konuda her gün karar verme ve karar değiştirme yetkisinin mevcudiyeti şartlarında bu bir avuç insanlık düşmanı tekeli, bu insanlığın kanını emen parazitler ve canil-ler güruhu kaç gün koruyabileceklerdir iktidarlarını? Bu şartlarda, işçi sınıfının tüm toplumu kucaklamayı hedef alan, ve ancak ve ancak tüm vatandaşların demokratik imkan ve yetenekleri geliştikçe daha da sağlam ve güçlü hale gelen, tüm çabalarını demokrasiyi geliştirmeye, vatandaşların ülkeyi, devleti yürütme yeteneklerini geliştirmeye adanmış, doğrudan demokrasiyi elde etmekte kararlı olduğunu ve bunu elde etmediğini çekinmeden ilan eden işçi demokrasisi (proletarya diktatörlüğü) karşısında, açık ve bariz bir şekilde gerici bir demokrasinin geleceği, doğrudan demokrasi şekline bürünmesinin garantisi ancak ve ancak işçilerin iktidarı, onların demokrasileri (burjuvalar üzerindeki diktatörlükleri) üzerinden mümkündür. Ve işte kendi ülkelerinde tekeli burjuvaların temsili demokrasisini uygulayan tekeli burjuvalar demokrasinin böylesi bir

gelişmesini engelleyerek, bunu engellemek için her şeyi yaparak, evde ve dışarıda gericiğin kaleleridirler.

Avrupa Birliği ülkeleri ve de Avrupa Birliği açısından durum farklı mıdır?

Bunlardan Büyük Britanya'yı (İngiltere'yi) ele alınız. Bu ülkenin ABD'nin kanatları altında, ABD'nin dünyadaki tüm faaliyetlerinde aktif bir rol aldığını kim bilmez? Varsayalım ki Kıbrıs dışındaki ülkelerin vatandaşları bilmez -Irak'ı olsun duymayan kalmadı ama. Ya Kıbrıslılar? Onlarda mı bilmez? AKEL ve CTP bilmez mi İngiltere'nin Kıbrıs söz konusu olduğunda burjuva gericiğin temsilcisi olduğunu, Kıbrıs'ta savaşlar ve katliamların düzenleyicisi olduğunu? Ve de Kıbrıs'ın vatandaşları bilmez mi bunu?

Kim bilmez İngiliz'in hala daha var olan sömürgelerini, ve de Commonwealth tarafından temsil edilen eski sömürgelerindeki faaliyetlerini?

Fransa'da bu alanda az değildir hani! Gerçi Afrika'dan da temizleniyor yavaş yavaş Amerikan-İngiliz işbirliğiyle. Ama Fransız askeri güçlerinin ve de istihbarat hizmetlerinin dünyanın pek çok ülkesinde ABD'ye taş çıkartan faaliyetleri bilinir.

Geriye kalır Almanya-ve AB'de dördüncü bir güç kabul edilebileceğimiz Amerikan kuyrukçusu İtalya! Bunlar ikinci dünya savaşından yenik çıktıkları için, bunların askeri ve ajan faaliyetleri relatif olarak kısıtlıdır. Ama bunların, bilhassa Almanların, Yugoslavya'nın parçalanmasının ve de Yugoslavya'daki iç savaşların örgütleyicisi olduğunu kim bilmez? Doğu Avrupa ve Sovyetler Birliği bağında yaptıklarına değinmiyoruz bile.

Birde şu olgu vardır. IMF ve Dünya bankası üzerinden, ABD'nin dünyadaki ekonomik hegemonyasının garanti altına alınmasında, ve de NATO ve BM silahlı güçleri üzerinden ABD'nin askeri hegemonyasının garanti altına alınmasında bu ülkeler doğrudan görev görürler -bunların istihbarat hizmetlerinin CIA'ya katkıları da bilinmektedir.

Tüm bunlar, olay dünya çapında ele alındığında AB'deki yerel demokrasinin gerici olduğunu açıkça ortaya koyar. Tüm bunlar zaman mefhumu içinde ele alındığında, tarihsel olarak ele alındığında AB demokrasisinin de gerici olduğunu açık ve kesin bir şekilde ortaya koyar.

Devam edecek.

LONDRA MEKTUBU
A. ONAL

Uzun ve kitle mücadeleleri ile dolu bir dönemi geride bırakıyoruz. Bu hem Kıbrıs hem de İngiltere'deki çalışmalar için geçerli bir durumdur.

Kıbrıs'ta arka arkaya gelen seçimler ve İngiltere'deki genel seçimlerden sonra çalışmalarımızı yeni bir raya koyuyoruz. KSP Kıbrıs'taki seçimlerle açıkça siyasi ve ideolojik çizgisini en geniş yığınlarla ulaştırdı. Artık "KSP ne savunur?" sorusunun cevabını siyasi olarak duyarlı olan herkes biliyor.

Bu nedenledir ki sosyalizm ve komünizm adına konuştuklarını ileri sürenler KSP düşmanlıklarını daha da artırdılar. Sadece sözlü burjuva dedikodularla değil, aynı zamanda sanal ortamda da bu çevreler KSP'ye saldırarak anti-komünist propagandalarını artırdılar. Geçtiğimiz 5 yıllık mücadele bu gazetenin ve KSP'nin siyasetlerinin pratikte kanıtlanmasını sağladı; hasımlarımızın siyasetleri ise iflas etti. Bu nedenledir ki bugün tek

doğru siyaset olarak cevher gibi parlayan KSP siyasetine saldırıyor hasımlarımız. Bu parlayan cevher gerek siyaseti gerekse de eylemleri ile siyasi olarak gelişmiş işçi ve emekçilerin dikkatle takip ettiği bir varlık haline gelmiştir.

Ancak bağımsızlık, özgürlük ve ortak vatan yaratma mücadelemiz henüz yeni başlamıştır. Kitleler arasında çalışmalarımızı değişik yöntemlerle artırmaya girişme dönemine girdik. Artık sadece siyasetimizin doğruluğu ile değil, günlük olaylara karşı doğru tavırlar ve KAMPANYALARI devreye koymalıyız.

Geçtiğimiz günlerde inşaata çalışan bir işçi ağır yaralandı. Bu kazanın sorumlusu kimdir? Kuzey Kıbrıs'ta iş yasalarının olduğunu ileri sürenler bu yasaların ne kadar köhne olduklarını bu kazada açıkça görebilirler - görmek isterlerse tabii... Güney'de inşaatlarda çalışan işçilerimizin durumu daha iyi

Parlayan Cevher

değildir. Kuzeyde çalışanlardan daha iyi ücret almalarına karşılık iş kazalarına karşı ciddi anlamda korunmuyorlar onlar da... Sendikalarımızın bu konulardaki pasifliği açıkça görülüyor. Bu görevi kim üstlenecek? Bu gibi kazaların önlenmesi ve işçilerimizin hayatlarının tehlikeye girmemesi için KAMPANYA başlatmak için neyi bekliyoruz?

Parlayan bir cevher olarak KSP ve aktif üyeleri bu güne kadar barış mücadelesi için sergiledikleri özveriyi bundan sonra da sergileyeceklerinden kimsenin kuşkusu olmasın. Çünkü KSP tüm Kıbrıs'ın işçilerinin sosyal, ekonomik ve siyasi alanlarda daha iyi bir yaşama layık olduklarına inandıkları için bu misyonu üstlenmiştir.

Bundan sonraki çalışmalarımızda işçilerle bire bir temaslarımızı artırarak, burjuva düzenin azami kâr hırsı ile yarattığı kokuşmuşluğuna karşı her alanda amansızca

mücadelemizi artıracaktır. KSP'nin aktif üyeleri PRATİK ÇALIŞMALARI ile herkese örnek olacaktır.

Bu çalışmalar karşısında KSP'ye saldırıların gerçekten işçi ve emekçilerin yanında mı yoksa burjuvaların yanında mı olacağını da hep beraber göreceğiz. Burjuva dünyada bireysel kurtuluş ancak bir avuç burjuvaların felsefesidir. Bizler "saksılarda buğday yetiştirmek için" yola çıkmadık. Bizler "binlerce dönümlük arazilerde ekin ekmek ve de biçmek için" yola koyulduk. Bunu başarıya ve insanın insan tarafından sömürsünü ortadan kaldırarak komünist toplum kurana dek çalışmalarımızda her türlü fedakarlığı yapmaya devam edeceğiz.

Gelecek bugün güçsüz ve sayıca az olsa da modern sosyalist yaşamı talep edenlerin olacaktır. KSP'ye çamur atılsa da bu cevher özelliğini kaybetmeyecek ve tüm ezilenlere ışık tutacaktır.

yurttaşım gardaşımu 79

Aydın Adamoğlu

biz uçamayız

bizim bir kanadımız eksik.

tek gözle de görebiliriz eğrileri-doğruları

tek ayakla da yürüyebiliriz taşlı yolda

tek elle de çalıştırabiliriz baskı makinesini-kurma kolunu

tek kulakla da duyabiliriz çaresiz çığlıkları

ama uçamayız

o engin maviliklerine dalıp dalıp yurdun

her işçinin alnındaki ter

çantadaki zeytin tanesi

dudağındaki türkü olamayız.

aynı dili konuşamazsak

aynı mevzide savaşılamazsak

kuru ekmeği paylaşamazsak

çırtıkça aynı yerde döneriz kesin

aynı yerde döneriz kesin

aynı yerde.

teorik siyasi kanadımız uçmaya hazır ve kuvvetli

güneş de bizi bekler beklemesine

üstelik aylardan nisan-uçuş deneme ayı-

yeni tüycükler bitmeli sol tarafımızda

sol omuzumuzdan parmak uçlarımıza

tüycükler kanatçıklara dönüşmeli

ve o kaya bizi beklemeli tepenin ucunda.

görür kuşlar nasıl uçulacağını o zaman

nasıl uçulacağını güneşe

umuttan daha hafif, güneşten daha kızıl,

mavilikten daha özgür

yepyeni bir insan.

MEMURA SİYASET YASAĞI
KALDIRILMALI

Bu adada memurlar siyasi partilere üye olamıyorlar.

Siyaset yapamıyorlar

Mitinglerde, eylemlerde

yürürken her an "tetikteler"...

Çünkü her an başlarına bir

"iş" gelebilir.

Sürgünler, terfilere konan engeller vs...

CTP iktidarda değil mi?

Peki CTP'nin bu soruna el atması gerekmiyor mu?

Tüm erk ellerinde...

Cumhurbaşkanlığından tutun, başbakanlığa kadar...

Böylesi anti-demokratik bir uygulamayı, yasağı kaldırmak için CTP neyi bekliyor?

Hükümet protokolünde ya da yeni hükümetin söylemlerinde memurların siyaset yapmasının yasaklanmasına dair hiçbir şey görmüyoruz.

Bu yasağın derhal kaldırılması gerekli...

Yoksa TC ile sıkı iş ve çıkar birlik-teliği böylesi bir yasağın kaldırılmasına engel mi CTP?

Ve de Hasan Erçakıca'nın tabiriyle "devrimci geleneğin temsilcisi" yeni başbakan Ferdi Sabit Soyer?

Hükümet protokolünüzde burjuvaların kâr kapılarını ardına dek araladınız...

Ekonomik tedbirler ve uygulamalar başlığı altında, patronların daha fazla kâr etmeleri için birçok atılım yapacağınızı söylüyor-sunuz...

Acaba patronlar sizlere memurların siyaset yapmasına ilişkin yasağı kaldırmanız için izin verecek mi?

Ya da siz demokrat bir parti olarak bu yasağı kaldırmak için sorunun üstüne üstüne gidecek misiniz?

Memurlar artık mitinglerde yürürken "tetikte" beklememeli...

Memurlar artık siyasi partilere üye olabilmeli.

Böylesi anti-demokratik bir yasağın kaldırılmasını sağlayamıyorsanız, tüm demokrasi, eşitlik vs. laflarınızın bir palavra olduğu ispatlanacaktır.

Siz "tüm kesimleri" kucaklamak için söz vermediniz mi?

Bu "kesimler" içerisinde memurlar da var mı?

Hangi kesimin çıkarları için çalışacaksınız?

Şu yasağı kaldırın da görelim...

Parka

Ziya Çelik

KAHROLSUNLAR-YAŞASINLAR

1 Mayıs'tan önce TV'lere çıkan Türkiye'deki sendikacıların yaptıkları açıklama canları sıkıyor...

Ne diyorlar?

"Bundan böyle kahrolsun kelimesi yerine yaşasın kelimesini kullanacağız"

Yani Türkiye'de kendine devrimci, ilerici vs. diyen sendikalar, "neşeli, umutlu, sevgi dolu" sloganlar atacakmış.

Sloganlarda bundan sonra "kahrolsun" olmayacakmış.

Sanki kahrolması gerekenler cidden kahrolmuşlar gibi...

Sanki devrimciler "kahrolsunlu" sloganlar atarken, aynı zamanda "yaşasın" demek istemiyorlarmış gibi...

Emperyalizme, faşizme, gericiğe, kapitalizme kahrolsun demeyeceğiz de neye diyeceğiz a sendikacılar?

Madem bundan sonra "sevgi dolu" sloganlar atılacak, Türkiye'de seneye 1 Mayıs'ta şu sloganlar atışabilir mi? "Yaşasın emperyalizm"

"Patronumu seviyorum"

"Burjuvaziye bayılıyorum"

"Faşistler çiçektir, bir papatyadır adeta"

Kusura bakmayın ama, yuh artık!

Bu "kahrolsun-yaşasın" meselesinde Türkiyeli sendikacıları "tut-tuğunu koparan bir köşe yazarı" olaraktan haşladık mı?

Evet...

Sanırım bu yazıyı okuduklarında, nasıl yanlış karar verdiklerini hemencecik anlayıp tekrar kahrolsun demeye başlayacaklar...

Aferim bana, nasıl da gösterdim günlerini değil mi?

Şimdi sıra Kıbrıs'ta...

İşçi bayramında işçilerin olmaması ne anlama gelebilir?

a) İşçiler bilinçli değildir.

b) Sendikalar pasifisttir.

c) Memlekette işçi yoktur

d) 1 Mayıs sessiz ve derinden, kimsese çaktırmadan kutlanmıştır, kims-

eye de haber verilmemiştir.

Bence bu adada işçiler istenen seviyede olmasa da bilinçlidir.

Ve çalıştıkça, patronla arasındaki çelişkileri yaşayarak farketmesi, bu anlamda önemli bir adımdır.

Bu daha da bilinçli hale getirilmelidir elbette ama,

Benim derdim, sendikalarda örgütlü o kadar işçinin 1 Mayıs'ta nerede olduğudur.

Birkaç sendika dışında iyi bir eylem örgütlülüğü sağlayıp alana dökülen görülmedi!

Dolayısıyla da yukarıda ÖSS sorusu gibi sorduğum sorunun "c" ve "d" şıkları da iptal oldu...

Sendikalar, üyelerinin sınıf bilinçlerini yükseltmek için ne yapıyorlar?

Üyelerini bu 1 Mayıs'a katmak için ne kadar çaba harcadılar?

Ve de yeni üyeler kazanı 1 Mayıs'ta işçilerin damgasını vuracağı bir miting düzenlemek konusunda ne diyorlar?

Ne diyecekler...

"Sessiz devrim"den memnun olup yelkenleri saraya saraya açan kimi sendikalar yakında Türkiye'deki gibi sloganlarımızdan "kahrolsun"ları da çıkarırlarsa şaşırmayacağım...

Ama alanda o kurala uymayacağım da kesin...

Kahrolmasını istediğimiz şeylerin varlıklarını yitirmeleri için,

Yani yaşamasını istediklerimizi elde edebilmek için birilerinin kahrolması için, işçiler kendi partisinde buluşmalı...

Sendikalar, üzerlerindeki ölü toprağını atmalı.

Devamlı "yaşasın"la başlayan sloganlar atmanın yolu, mücadele ile insanlık düşmanı politikalara son vermektir.

O zaman gönül rahatlığıyla "kahrolsun" yasağı getirilebilir...

Ben de işte o zaman o "yasağa" seve seve uyabilirim...

GÜNEY KIBRIS'TA UYUŞTURUCU PATLAMASI

Politis gazetesinin haberine göre, güney Kıbrıs'taki okullarda esrar ve ecstasy türü uyuşturucu madde kullanımında son yıllarda büyük artış var.

Gazetede haberde, güney Kıbrıs'taki okullarda her 10 erkek öğrenciden 2'sinin, her 20 kız öğrenciden ise 1'inin bu tür uyuşturucu maddeler kullandığı belirtiliyor.

Haberde, Güneydeki uyuşturucu ticaretinin boyutlarını, bu alandaki sektörün büyüklüğünü göstermesi bakımından çok çarpıcı veriler ortaya konmaktadır.

Uyuşturucu sorunu sadece Güney için söz konusu da değildir.

Kuzeyde daha geçtiğimiz günlerde Girne Limanı'nda piknik alanına gömülmüş 100 gram eroin bulundu.

Tabii bir de bulunamayanları var...

Uyuşturucu ticaretinden para kazanan mafya bozuntularının çıkarları

hangi sistemle örtüşmektedir?

Sosyalist bir sistemde, toplumu zehirleyerek kâr elde etmeyi becerirler mi?

Kapitalist bir sistem, onlar için bulunmaz bir firsattır.

Çünkü bu sistemde, kâr için her yol mubahtır.

Kaldı ki, uyuşturucu ticaretinden zengin olunursa, zengin kişi, herkesten çok fazla saygı ve itibar görür...

Çünkü bu sistemde konuşan güç, paradır.

Peki devletin görevi ne olmalıdır?

Arada sırada yaptığı baskınlara üç beş gram uyuşturucu yakalamakla bu sorun çözülebilir mi?

Burjuva devletin uyuşturucu ticaretiyle bir ilişkisi var mı?

Eğer bu devleti patronlar yönetiyorsa,

Ve patronların kâr elde etmek için yapmayacakları "iş" yoksa devletin uyuşturucu sorununda süttan çıkmış ak kaşık olduğuna inanmak imkansız hale gelmektedir.

İçinde yaşanan sistemden kurtulmadığımız ve yerine insanca bir düzen kurmadığımız sürece, bu tür sorunlarla boğuşmaya devam edileceği açıktır.

KIBRISLI RUM AVUKATLAR NE İSTİYOR?

Kıbrıs Rum Barosu Başkanlığı'ndan Kıbrıslı Türk avukatlara yönelik yayınlanan bildiride, ortak vatan için mücadele çağrısı yapıldı.

Ancak bildirinin içeriğindeki bazı noktalar, ortak vatana ulaşabilmek için gerekli olanın ılgı edilmesi ve birliğe değil, bölücülüğe hizmet etmesi anlamında önem taşıyor.

Kıbrıslı Rum avukatlar, yayınladıkları bildiride avukatların hukuk devletin vasileri ve koruyucuları olduklarını söylüyorlar.

Daha başka?

İnsan haysiyeti, özgürlük, demokrasi, eşitlik ve hukuk devletine karşı saygı gösterilmesi gerekliliği üzerine vurgu yapıyorlar.

Birleşik bir Kıbrıs'ta AB ilkeleri, AB felsefesi ve uluslararası hukukun tüm Kıbrıs'ta hakim olması için mücadele çağrısı da yapıyorlar.

Anlaşılan Rum avukatlar, hukuk sisteminin böylesine kararlı savunucusu olmaları kadar mevcut hukuk sisteminin eleştirisine eğilselerdi, böylesine ucube bir bildiri ortaya çıkmayacaktı.

Öncelikle hukuk denilen ve avukatların saygılı olunması gerektiğini belirttikleri kurum, şu anda mevcut burjuva düzenin üst yapı kurumlarından birisidir.

Ve hukuk kuralları diye tabir edilen yaptırım gücü olan maddeler, özel mülkiyetin dokunulmazlığı ve "kutsallığı" üzerine inşa edilmiştir.

Üretim araçları ve toprak üzerindeki özel mülkiyeti dokunulmaz kılan ve bunun ortadan kaldırılması için verilen mücadeleleri yine o meşhur kurallara göre mahkum eden, engelleyen ve cezalandıran da yine o çok savunulan hukuk sistemidir.

Yani bir avuç zenginlinin yoksul yığınlar üzerindeki sömürsünün ve de diktatörlüğünün "yasal" dayanağıdır.

Rum avukatların taleplerinin gerçekleşebilmesi de, avukatların mevcut burjuva hukuk düzeninin savunucusu, koruyucusu ve saygı bekçisi olması ile gerçekleşemeyecektir.

Mevcut hukuk sistemi, insan haysiyetine öncelikle aykırıdır.

İnsan haysiyetine aykırı olmasaydı, işçi sınıfının sömürülmesini devam ettirmez, burjuvaların mülklerine el koyma hakkı tanırdı.

Özgürlüğe önem verseydi, Kıbrıs'ın şu anda dört bir yanını işgal eden yabancı üslere, askerlere ve garantörlere karşı mücadele olanağı sağlardı.

Geçtik bugünkü hukuk sistemini, o çok savunulan Annan Planı ve de onun "yeni" hukuk sistemi bile böyle bir hakkı vermiyor, aksine, garantörlere, yabancı üs ve askerlere karşı çıkışı acımasızca cezalandırıyor.

Yani özgürlük isteyenlere cezaevlerinin yolunu açıyordu.

Savunulan hukuk sistemi demokratik olsaydı, bir avuç zenginlinin bugün tüm ülkeyi ve de kurumlarını yönetmesine izin vermezdi.

Çoğunluğun, yani işçi sınıfı ile emekçilerin iktidarına olanak tanırdı.

Hangi burjuva hukuk sisteminde, işçi sınıfının iktidarı almasına ve burjuvaziye mülksüzleştirmesine izin verildiğini gördünüz?

Savunulan hukuk sistemi eşitlikten yana olsaydı, zengin-fakir ayrımını, ezen-ezilen ayrımını ortadan kaldırır, yani ülkede üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son vererek bu çelişkiyi ortadan kaldırır.

Bu açıdan, hukuk devleti denilen şey, günümüz koşullarında burjuvaların çıkarları için konulmuş hukuk kurallarından ibarettir.

Sömürünün, özel mülkiyetin, emperyalist bağımlılığın kağıt üzerindeki resmi halini savunmak, kendine ilerici diyenlerin işi değildir.

Kaldı ki, burjuvalar, kendi koydukları "hukuk" kurallarına dahi, işlerine gelmediğinde uymamaktadırlar.

Böylesi bir üst yapı kurumunun tutarlı savunucusu, "vasisi" vs. olmak kime, neye hizmet edebilir, gerisini siz düşünün...

DÜNYA FAŞİZMİNE KARŞI

7 Mayıs 1945 faşist Almanya'nın teslim olduğu gündür. 6 yıl boyunca dünya emperyalist çıkarlar uğruna katledildi. 1942'de Alman faşistlerinin saldırısına uğrayan Sovyetler Birliği genç bir devlet olmasına karşın komünist ruhla insanlık uğruna kendi vatandaşlarını faşizmi yenek için seferber etti. Tüm zorluklara rağmen Sovyet örgütlenmesi, Sovyet bilim ve tekniği ve Sovyet yaşam tarzı faşist Alman ordularını 1 Mayıs 1945'de Berlin'de kısıvrak yakaladı. Sovyet ordusu sadece Berlin'i ele geçirmek için 120 bin askerini kaybetse de insanlığın kurtuluşu için, savaşın bir an önce bitmesi için bu fedakarlığı yaptı. Ve 7 Mayıs 1945'de faşist Almanya teslim olmak zorunda kaldı.

Altta, İngilizce'den tercüme ettiğimiz, Büyük Yurtsever Savaş sırasında görev yapan General Filipp Bobkov'un Novosti'de yayınlanan röportajın savaşla ilgili bölümünü okurlarımızla paylaşıyoruz.

FILIPP BOBKOV: ZAFERİMİZ AVRUPALILARI ÖLÜMDEN KURTARDI

1945 kışı ve baharı Büyük Yurtsever Savaş'ın tarihine Sovyet Ordusunun Avrupa halklarını Nazilerden kurtardığı bir zafer dönemi olarak geçmiştir. Ocak-Şubat'ta, 2. Belarus Cephesi Varşova ve bütün Polonya'yı kurtaran Vistula-Oder saldırısını yürüttü. 13 Şubat'ta, 3. Ukrayna Cephesi Budapeşte operasyonunu tamamladı ve Macar başşehrini Nazilerden kurtardı. O ana kadar, Sovyet Ordusu halihazırda Romanya, Bulgaristan ve Yugoslavya'yı kurtarmıştı, ve Viyana'ya yaklaşıyordu.

RIA Novosti'nin askeri muhabiri Viktor Litovkin, Büyük Yurtsever Savaş'ta savaşmış olan General Filipp Bobkov'la, Sovyet Ordusunun Avrupa halklarını Nazilerden kurtarmada oynadığı rol hakkında bir röportaj yapar.

- General konuşmamıza beni çok etkileyen bir şeyle başlamak istiyorum. Her zaman olduğu gibi, Auschwitz'in kurtuluşunun 60. yıldönümünü ele alan bazı hükümet delegasyonlarının liderleri ve batılı muhabirler bunun Sovyet askerleri sayesinde olduğunu öğrendiklerinde şaşırdılar. Niye bu kadar şaşırtıcıydı? Bu demek midir ki iyi eğitilmiş insanlar bile doğu Avrupa'yı kimin kurtardığını bilmiyorlar?

FILIPP BOBKOV: Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Avrupa'nın Nazilerden kurtuluşunda Sovyet Ordusunun rolü, bilinçli olarak, savaş sonrası ve İkinci Dünya Savaşı sırasında hafifletilmiştir. Bu, ikinci cephenin açılmasının geciktirilmesinde, Doğu, veya Sovyet cephesindeki olayların

sunu olarak sık sık ve tutarsızlıkla ele alınmasında görülebilir. Müttefiklerimiz, özellikle, Büyük Britanya ve şahsen Churchill, zaferde ana rolün sadece kendilerine, ve özellikle Britanya'ya ait olduğunu göstermeye çalıştılar.

Nisan 1942'de, Roosevelt Churchill'e şöyle yazmıştı: sizin ve benim halkım Rusların yükünü azaltmak için ikinci cepheyi açmamızı talep ediyorlar, ama bizim halkımızın ABD ve Büyük Britanya'ninkilerle birilikte, Rusların daha çok Alman öldürdüklerini ve düşmanın silahlarını yok ettikleri konusunda hiçbir fikre sahip değildiler.

Roosevelt ikinci cepheyi açmaya hazırdı, ama Churchill başka bir fikre sahipti. O sözde "ikinci cepheyi" ya Yunanistan'da veya İtalya'da veya başka bir yerde açtı, bundan dolayı Sovyetler Birliği'ni ve Sovyet Ordusunun tamamen yıpranmasını bekleyen çekirdek Nazi tümenlerine doğrudan saldırıdan kaçındı. Gerçek ikinci cephe ancak Tahran Konferansından sonra açıldı. Ondan sonra, Anglo-Amerikan orduları 1944'te Normandy'e çıktılar. Bu, Müttefiklerin bizlerin Avrupa'yı kendileri olmadan da kurtarabileceğimizi fark ettikleri zamandır.

- Bizim Avrupa'yı kurtarmamızın hoş karşılanmadığını mı demek istiyorsunuz?

FILIPP BOBKOV: Evet. Dünyaya Avrupa'nın yarısını Müttefiklerden hiçbir yardım görmeksizin kurtarabileceğimizi gösterdik. Ve bu ansızın bizimle Avrupa'da birleşmezlerse, kendilerini kurtuluşlarını bize borçlu olacaklarını bulacaklarını fark ettikleri zaman oldu. Diğer bir deyişle, kendilerini Avrupa'nın kurtarıcıları olarak adlandırmak için acele etmeliydiler. Bununla birlikte, aynı yaklaşım Nazi Almanya'sının şartsız teslimiyetini imzaladığı zamanda da kendini gösterdi. Müttefikler, her nedense, teslimiyeti kendileri kabul etmeye karar verdiler. Daha sonra,

Stalin onların Berlin'e ulaşmalarını talep etti, ama onlar en yüksek komutanları göndermek yerine sadece oldukça ast insanları gönderdiler.

Bu Sovyet Ordusunun Nazileri yemedeki katkısını hafifletmenin başka bir şekliyd. Bugün, örneğin, Sovyet askerlerinin Auschwitz'i kurtardığını insanlar unutuyorlar. Bu korkunç ölüm kampı ile ilgili olarak bahsedilmesine değer bir diğer detay daha vardır. Müttefiklerin Üçüncü Reich bölgelerini nasıl bombaladıklarını hatırlıyor musunuz? Dresden'i neredeyse tamamen dümdüz ettiler. İnsanların özellikle bu demiryolundan Auschwitz'e ölüme gönderildiklerini bildikleri halde Auschwitz'e giden demiryoluna niçin bomba düşürmediler? Orada, ve sadece orada değil, neler olduğunu çok iyi bildikleri halde, Müttefikler bunu durdurmak için hiçbir şey yapmadılar.

Aklıma gelmişken, Auschwitz hakkında konuşurken, Nazi zulümlerinin tüm anılarını koruyan tek yerdir. Orada, tutuklulardan alınan koltuk değnekleri, çocuk elbiseleri, çizmeler, çeşitli nesneler -tüm bunlar orda gerçekten ne olduğunu insanlara hatırlatmak için burada vardır. Ama, Buchenwald'da, hatırladığım kadarıyla, Nazilerin suçlarının bütün kanıtı bir lamba ile insan derisinden yapılan bir abajurla sınırlıdır. Diğer teşhirler resimler, fotoğraflar ve vs.dir.

Polonyalılar Auschwitz'i kaçabilmiş oldukları kendi kaderlerini hatırlatmak için korudular.

- Polonya Sovyetler Birliği'nden sonra Nazi işgali altında en çok kayba uğramış ikinci ülkedir. Yaklaşık olarak altı milyon Polonyalı öldü ve yaklaşık altı milyon Yahudi katledildi.

FILIPP BOBKOV: Doğru, Hitler doğrudan açıklamıştı: Biz Yahudileri öldürdükten sonra, Ukrayna'lıları, Lemki'leri, Gorak'ları ve Polonyalıları

halledeceğiz. Polonyalılar yok edileceklerdi, ve Naziler bunun hakkında açıklar. Bu Mein Kampf'da belirlenmişti ve Üçüncü Reich liderlerinin savaş öncesi konuşmalarında açıklanmıştı. Her nasılsa, bu detay da, hiç bir gerekçe gösterilmeden hasıraltı edildi.

Müttefiklerin Normandy'e çıkışlarının 60. yıldönümlerinin nasıl kutlandığını hatırlıyor musunuz? Bizim cumhurbaşkanımız olmasa, İkinci Dünya Savaşı'na Rusya'nın katkısını hiç kimsenin hatırlaması mümkün olmayacaktı. Bu operasyonun 50. yıldönümünde olan tam da budur. O zaman kimse bizi davet etmemişti. Ama, Müttefikler Batı Cephesinde, Ardennes'de Nazilerle savaşırken, onların orduları anca yenilgiden kurtuldular. Bu durum o kadar kritikti ki, Churchill Stalin'e, onlara doğuda Nazi ordularının bir kısmının dikkatini dağıtmak ve Nazilerin takviye etmelerini durdurmak için yardım etmesini istedi.

Stalin ve Genel Merkez Karargâhı Doğu Cephesinde, Vistula'da, planlanandan iki hafta önce saldırıyı başlatma kararı aldı. O sırada, Hava Kuvvetleri Baş Mareşali Tedder'in başını çektiği bir Müttefik askeri delegasyonu Moskova'da bir ziyarette idi. Stalin Bay Tedder'e doğrudan şöyle dedi: bizim saldırımızın istediğimiz hızda gittiğini fark etsek bile, onu durdurmayacağız. Herşey Nazilerin ordularını Doğudan Batı Cephesine kaydırmasını durdurmak ve Ardennes'de baskılarını artırmak için.

*Gerçekten, hiçbir Nazi ordusu Doğudan Batı Cephesine hareket edemedi. Tersine, Nazi 6. SS Tank Bölüğünü ve onu takiben 16. piyade bölüklerini Doğuya hareket ettirdi. Bir kez daha, Müttefikler gelecekteki eylemlerini planlarken, bizler Batı Cephesinden hareket ettirilenlerle karşı karşıya gelecektik. Eisenhower güney Avrupa'da ilerlemeye daha meyilliydi ve Nazilerle nerede mümkünse orada teslim olmaları için görüşüyordu. Naziler halihazırda Müttefiklere teslim olmaya başlamışlardı.

Bunlar hep savaş stratejisinin unsurlarıydı, ki bunlar, Sovyet Ordusunun Nazileri yenilgiye uğratmadaki temel rolünün hafifletilmesi ideolojik prensibini ortadan kaldırmıyordu. İkinci Dünya Savaşında 50. yıldönümü için Rusya'da çekilen Roman Karmen filmini hatırlıyor musunuz? Bu film, Bilinmeyen Savaş, Batılılar için yapılmıştı. Bu film sayesinde, çoğu Amerikalılar doğu Avrupa'da bir savaşın yer aldığını ve Sovyetler Birliği'nin oynadığı çok önemli rolünü öğrendiler.

Auschwitz için de aynı şey

ZAFERİN 60. YILDÖNÜMÜ

söylenbilir. Bazı detayları karıştırbilirim, çünkü o zamandan bu yana çok zaman geçti, ama, Auschwitz'i ilk defa ziyaret ettiğimde, rehber orada neler olduğu hakkında uzun uzadıya konuştu. O bize 1.2 milyon insanın ölüm kampında öldüğünü söyledi. Bu rakamı hatırlıyorum çünkü o zamandan önce Arnavutluğu ziyaret ettim ve Arnavutluğun tüm nüfusunun 1 milyon olduğunu öğrendim. O zaman Nazilerin Arnavutluk'taki olan bütün nüfustan fazla insanın Auschwitz'de öldürüldüğü gerçeği karşısında dilimi yuttum. Rehber göre, kurbanların yarısı Yahudi idi, ve diğerleri 27 etniğe aitti. Bunu Holocaust'un (büyük tahribat) acısını hafifletmek için söylemiyorum. Hayır, belleklerim izde ömür boyu kalmalıdır. Nazilerin altı milyon Yahudi'yi öldürdüğü doğrudur. Çok büyük bir rakamdır. Yine de, Yahudilerden başka, Slavlar, çingeneler, Fransızlar, Sırlar ve Hırvatlar gibi insanlar katledildi. Bazı arşivlere başvurdum ve 1.2 milyon değil dört milyon insanın Auschwitz'de öldüğünü buldum. 27 Ocak 1945'te, ordularımız ölüm kampına girdikleri zaman, 96 Sovyet dahil, sadece 2,819 insan hayatta idi.

1999'da, Almanya'dan Dr. Wolfram Verte'nin Çağdaş ve Yakın Tarihi adlı magazindeki bir makalesini okudum. O, Üçüncü Reich'in, Sovyetler Birliği'ne karşı savaşın aslında Urallara kadar toprakları ele geçirmeyi, doğal Sovyet kaynaklarını sömürmeyi ve Rusya'yı Almanya'nın hakimiyetine geçirmeyi hedeflediğini yazıyordu. Yahudiler, çok iyi planlanmış fiziki yok edilme tehdidi ile karşı karşıya kalanlar arasında yalnız değillerdi, ama ayrıca Nazilerin 1941-1944 arasında işgal ettikleri Sovyet topraklarında yaşayan Slavlar da vardı. Sadece yakın bir zamanda, Alman tarihçileri "başka bir Holocaust"un SSCB'nin Slav sakinlerine yönelik olduğunu incelemeye başladılar, ki onlar, Yahudiler gibi, "aşağı bir ırk" ilan edilmişlerdi ve yok edilmeye mahkumdular.

İşte bir Alman araştırmacısının yazdıkları. Bundan dolayı, Auschwitz hakkında konuşurken, onun birçok etnik insanların katledildiği birçok ölüm kamplarından bir tanesi olduğunu hatırlamak önemlidir. Zaferimiz sadece Avrupa'ya özgürlük getirmedi ama ayrıca insanlarını ölümden kurtardı. Bugün bazı insanlar diyorlar ki, eğer biz savaşmak yerine hemen Nazilere teslim olsaydık, ve o zaman bugünkü Almanlar gibi aynı zenginlik içinde yaşayacaktık. Bu insanlar unutmaktadırlar ki, Naziler savaşı kazansalardı, onlar doğmayacaklardı. Bütün nesiller katledileceklerdi.

Böyle bir yaklaşım Smerdyakov'un Karamazov Kardeşler'ki sözlerini hatırlatıyor: Eğer Napolyon bizi

fethetseydi, zeki ulus aptal ulusu fethederdi ve onu ilhak ederdi. Hayat tamamen bambaşka olurdu, demişti. Aynı Smerdyakov mantığı bazı genç ama hiç de zeki ve eğitilmiş olmayanların ifade ettiği düşüncelerin arkasında durmaktadır.

- Ölüm kamplarında kurtardığımız insanların sayısı hakkında kesin istatistikler var mıdır?

FILIPP BOBKOV: Tabii ki. Bu rakamlar İkinci Dünya Savaşı üzerine bazı referans materyallerinde bulunabilir. Yine de, istatistikler olmadan bile, hepimiz biliyoruz ki, Romanya'yı, Bulgaristan'ı, Çekoslovakya'yı, Macaristan'ı, Avusturya'yı, Yugoslavya'yı (büyük çoğunluğunu), Yunanistan'da bazı bölgeleri, Polonya, Almanya, Danimarka'nın bir parçasını, ve kuzey Norveç'i kurtardık. Dahası, bir şekilde Finlandiya'yı kurtardık. Baskımız altında savaştan çekildi, ki, şehirlerinin ve kasabalarının Nazi bombaları ve topları tarafından dokunulmadan kalmalarının nedeni budur.

Hatırlanması önemlidir ki, Sovyet Ordusu kutsal kurtarıcı görevini yerine getirirken, Romanya'da 69,000, Polonya'da 600,000, Yugoslavya'da 8,000, Macaristan'da 140,000'den fazla, Almanya'da 102,000 insan

kaybetti. Requiem Aeternum ve Kahramanlarımıza Şan Olsun.

Bunun yanında, hangi ölüm kamplarını kurtardığımızı ve ne kadar insanın Nazi barbarlarına kurban gittiğini hatırlatmak istiyorum. Hiç bir zaman unutulmamalıdır. Nazilerin binlerce branşlarıyla birlikte 20 ana kampları vardı. Bir ölüm, fabrikadaki nakil kemeri gibi çalışıyorlardı. Sadece Ukrayna'da 180 ve Belarus'ta 260 kamp vardı. Dört milyon ordu mensubu dahil, 11 milyon Sovyet insanına işkence yapılan yerlerdi bunlar.

Başlıca ölüm kampları şunlardı: Minsk dışındaki Trostyanets kampı (200,000 öldü), Lvov eteklerindeki Janovsk kampı (200,000 öldü), Riga dışındaki Salaspils kampı -Latviya cumhurbaşkanının "bir emek düzeltme kampı" dediği ve 100,000 insanın "düzeltimede başarısız olmaları"ndan sonra öldüğü yer-Daugavpils'de 160,000 insan öldürüldü; Vilnius dışındaki Panerai kampında 100,000, Kaunas'ta Dokuzuncu Kale'de 80,000, ve Narva (Estonya) dışındaki kampta 30,000.

Bunun üstüne, Naziler Avusturya ve Almanya'da ölüm kampları kurdu: Dachau, Sachsenhausen, Buchenwald, Mauthausen, Ravensbruck, Treblinka ve Majdanek. Bunlardan 18 milyon

insan geçti, ve bunların 11 milyonu öldü, Sovyetler Birliği'nde öldürülenlere ek olarak.

"Aşağı ırklar"ın yok edilmesi Nazilerin planlarının temelini oluşturur. Bildiğiniz gibi, hedeflerine Alman dakiklığı ile ilerlediler. 1924'te, Hitler Mein Kampf'a şöyle yazmıştı: Sorunlarımıza çözümü Almanların yerleşebileceği yeni topraklar fethetmekte görüyoruz. Avrupa'da, tehlikede olan topraklar Rusya ve onun ilhak ettiği ülkelerdir.

Ama, bu düşünce sadece Hitler'e ait değildi. 1914'te Kaiser Almanya'sının memorandumunda konmuştu. Bu evrak Belçika ve Fransa ile ayrı bir barış anlaşması yaparak, ön cephelerin arkasında güvenilir bir bölge sağlamak, ve Rusya'ya Alman orduları göndermek planlarını ortaya koyuyordu. Bu evrakın ana noktası buydu. Dahası, şunu söylüyor: Bu savaş bize bir milyon insana mal olabilir. Ama bu rakam, Yahudiler, Polonyalılar, Mazurlar, Letonyalılar, Estonyalılar, ve diğerleri gibi alçakları kapsayan 20 milyon insanın atılması karşısında nedir ki? Bunu yapacak potansiyele sahibiz. Bizim daha da genişlememiz sırasında Rusya topraklarını kaybetmeyi kabullenmek zorunda kalacaktır. Böylece, eğer Almanların üç neslinin aşırı enerjisi Doğuyu sömürgeleştirmeye konursa, İngiltere ile bir statüko temelinde barış mümkün olabilir. Ama eğer İngiltere sonuna kadar savaşmayı seçerse ve bizim kolonilere ihtiyacımız olursa, onları zaptedeceğiz, ama 2000'de anlaşmazlık hiç de Almanya ve İngiltere'yi ilgilendirmeyecektir [bunu 1914'te yazdılar-F.B.]

Elbette, Kaiser için Avrupa, kendi planları altında, o zamana kadar değersiz hale gelecek olan İngiltere'siz Almanya demektir. Şu anda, bildiğiniz gibi, Eski Avrupa Amerikalılar tarafından pek sevilmiyor, ve Avrupa-Amerikan çatışması hala devam etmektedir.

Bu arada, Himmler'in SS mensupları ile bir toplantıda verdiği dos-doğru direktifler: doğudaki askeri kampanya 30 milyon Slav'ı yok etmek için tasarlanmıştır. 2 Mayıs, 1941, Hepner'in emri, 4. Tank Ordusu komutanı, açıkça belirtmiştir ki gelen savaş Almanların Slavlara karşı savaşının devamı olacaktır. Demek ki, diğer ırklar yok etme açıkça ifade edilmiş ve formüle edilmiştir.

İnanıyorum ki bu, Zaferin 60. yıldönümünde insanlara hatırlatılacak bir şey olmalıdır. Bu sadece Ruslar için değil ama ayrıca Polonyalılar ve Avrupalılar için de önemlidir. Hatırlamalıyız ki Naziler insanlık için bir tehditler. Ve bu çocuklarımızın hatırlaması gereken bir şeydir.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan

Vietnam Savaşının Sonu Kutlandı

Uzun yıllar ABD emperyalizmine karşı kurtuluş savaşı veren Vietnam halkı 30 Nisan 1975'te savaşı kazanarak ülkelerinin bağımsızlığını elde ettiler.

Vietnam halkı gerek başkent Ho Chi Minh'de şehrinde gerekse de ülkenin birçok yerinde kutlamalarla savaşın sona ermesinin otuzuncu yıldönümünü kutladılar.

30 Nisan 1975'te Vietnam Halk Ordusu Saygon'a girerek ABD emperyalistlerinin kalbi olan başkanlık sarayına girdiler. On yıldan fazla süren savaşta Vietnam halkı 3 milyon kayıp verdi. ABD emperyalistleri komünizme karşı savaş yürütürken her türlü insanlık dışı uygulamalarla Vietnam haklarını yıldıramadı ve sonunda 58 bin kayıp verdikten sonra Vietnam'dan çıkmak zorunda kaldı.

Savaş sona erdiğinde 21 yaşında olan

To Thanh Nghia 30 yıl önceki ve bugünkü durumu şöyle özetledi: "Saygon'un kurtarıldığını ailemle radyoyu dinlerken öğrendim. Çok mutlu olmuştum. Çünkü uzun yıllar özgür değildik. 30 yıl sonra ülkemizi tekrardan kurduk. Ülkemiz emin ve güvenilir oldu. Çocuklarım için gelecek çok daha iyi olacak" dedi.

Vietnam'daki kutlamalara işçiler,

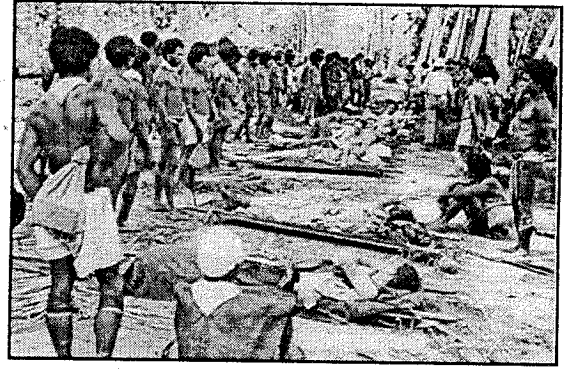
memurlar, ve savaş gazileri ile yeni nesiller katıldı.

Fransız sömürgeci olan Vietnam İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurtuluş savaşı başlattı. Fransız sömürgecilerin destekledikleri kraliyetçiler ve toprak ağaları kurtuluş savaşında yenilgiye uğratıldıkları anda ABD emperyalistleri uçakları, tankları ve orduları ile Vietnam'ı işgal ederek kraliyetçilerin ve toprak ağalarının düzenini korumak için saldırıya geçtiler. Milyonlarca sivil halk, genç, ihtiyar ve çocuk demeden katledildi bu amaç için...

Kurtuluş savaşından 30 yıl sonra Vietnam ekonomisi gelişirken askeri olarak Vietnam'ı işgal edemeyen emperyalistler bu kez ekonomik olarak Vietnam'a el attılar. Vietnam en büyük ticareti ABD emperyalistleriyle yapar duruma geldi. Ucuz işgücü sayesinde Vietnam'a emperyalist yatırımlar arttı. 82 milyon nüfuslu

Vietnam'da yılda kişi başına gelirin 550 dolar civarında olması emperyalistlerin ağızlarını sulandırıyor. 30 yıl önce emperyalistlerle işbirliği yapanlar ve ülkeyi terk edenler şimdi 4 milyar dolarlık yatırımlarla geri geliyorlar.

ABD emperyalistlerine karşı kurtuluşu elde eden Vietnam halkının bu emperyalist hegemonyalarına karşı durup bağımsızlıklarını ne kadar koruyacakları Vietnam işçi ve köylülerinin kararlı mücadeleleri ile belli olacak.

Filistin'de İsrail Yerleşikler Nasıl Kullanılıyor?

1967 Arab-İsrail Savaşı'ndan sonra İsrail'in işgal ettiği topraklara dünyanın birçok yerinden gelen aşırı sağcı Yahudiler yerleştirildi. Yıllardan sonra bu günlerde Filistin-İsrail yol haritası çerçevesinde bu yerleşiklerin işgal altındaki Filistin topraklarından boşaltılması burjuva-emperyalist yönetim metotlarını da gün yüzüne çıkardı.

Şaron Hükümeti burjuva çıkarlarını korumak amacıyla Gazze Şeridi'nden çekileceğini açıkladı. Bununla beraber yine Şaron ve diğer sağcı hükümetlerin Gazze'ye yerleştirdikleri Yahudilerin

yerleşim bölgelerini boşaltması İsrail'in sağ kanadında çatışmaları da beraberinde getirdi. Güney Gazze'de Gush Katif yerleşim yerinde Yahudi yerleşikler evlerini terk etmeyeceklerini açıkladılar ve inşaat yapmaya kararlı olduklarını bildirdiler.

Gazze'de en büyük İsrail yerleşimi olan Neve Dekalim sakinleri bu

yerleşim yerinin Ariel Şaron'un Konut Bakanı olduğu dönemde kurulduğunu ve 500 ailenin buraları terk etmeyeceklerini açıklıyorlar.

Son 20 yıldan bu yana her gelen İsrail hükümeti de buralara yeni yerleşikler getirdiler.

İşgal ettikleri topraklara el koyan İsraililer her türlü uluslararası hukuku

ayaklar altına alarak buralara yer-

leşmişlerdi. Ancak burjuva çıkarlar bu yerleşiklerin buralardan çıkarılmasını gerektiriyorsa onu da devreye koyuyorlar.

Batı Şeria'da Filistin topraklarını elinde tutmayı amaçlayan İsrail hükümetinin, dini inançlar uğruna dünyanın birçok yerinden gelen Yahudileri Ortadoğu'da burjuva-emperyalist çıkarlar uğruna kullanmaya devam edeceği açıkça görülmektedir.

Tıpkı Kıbrıs'ta olduğu gibi...

İngiltere: Irak Savaşı ile İlgili Çarpıcı Açıklamalar

Geçtiğimiz günlerde İngiliz basını Savcılığın Irak Savaşı ile ilgili gizli belgelerini kamuoyuna açıkladı. Irak savaşı başlamadan önce hükümete görüş belirten Savcılık, Irak'a saldırı-bilmek için BM'nin kararı gerektiğini söylemiş. Daha sonra ise Irak'a savaş ilanının hukuki temelini BM kararları olduğunu bildirmiş.

Hangisi? "BM kararı gerekli" mi yoksa "Hukuki temeli var" mı? İngiliz basını olayın gerisinde hukukun üstünlüğünden söz eden ve bir avukat olan Blair'in ve hükümetinin emperyalist çıkarlar uğruna hukuku ayaklar altına nasıl aldığı ortaya çıktı.

Bu konularda kaygılar hafife alınacak gibi değil. O kadar ki savaşın başladığı dönemde İngiliz Genelkurmay Başkanı olan Admiral Sir Michael Boyce Irak Savaşı dolayısı ile İngiliz generallerinin Uluslararası Suç Mahkemesi'nde yargılanmaları karşısında politikacıların da yargılanacağını açıkladı.

İyi de eski İngiliz Genelkurmay

Başkanı böyle bir açıklamaya neden ihtiyaç duydu ki?

Uzun zaman gizli tutulan ve geçtiğimiz günlerde basına yansıyan değişik savcılık görüşleri

İngiliz emperyalistlerinin birçok kararları çok dar bir grupta aldığı su yüzüne çıkardı. "Demokrasi ve geniş katılım" laflarının burjuva çevrede bile palavra olduğu açığa çıktı.

Eski İngiliz Genelkurmay Başkanının açıklaması açıkça savcılığın çelişkili açıklamalarını görmediğini ve son kamuoyuna verilen savcılık görüşünün

ona verildiğini gösteriyor.

Irak'a savaş açmaktan yana olan eski İngiliz Genelkurmay Başkanı'nın böyle bir açıklaması İngiliz generallerinin Uluslararası Suç

Mahkemesi'nden ne kadar korktuğunu gösteriyor. Bilindiği gibi İngiltere emperyalistleri bu Uluslararası Suç Mahkemesi'ni tanıdığını kayıt altına almıştı. Ancak ABD emperyalistleri bunu kabul etmiyor. Bir hukuk zemini olmayan savaş durumunda hükümetler değil askerler sorumlu tutuluyor.

Eski İngiliz Genelkurmay Başkanı

savaş için uluslararası hukuk

konusunu gündeme getirdiğinde

"merak etme bir gün her şey iyi olacak" lafları ile arkasının sıvazlandığını açıklaması onun bu konuda ne kadar

kaygılı olduğunu gösteriyor.

İngiliz Sunday Times gazetesinin, savaştan önce 23 Temmuz tarihinde Blair hükümetinin yaptığı bir toplantıda "ABD'nin Irak'a karşı savaş başlatması durumunda İngiltere de savaşta yerini alacak" kararı alındığını açıklaması ortalığı daha da karıştırdı.

İngiltere'de 5 Mayıs genel seçimlerinde bu durumun gündeme gelmesi burjuvaların kendi çıkarlar uğruna neler yapabileceğini bir kez daha gün ışığına çıkardı.

NAZLICA

BU KAVGA BİZİM!

Son yılların en coşkusu 1 Mayıs'ını yaşadı Kuzey Kıbrıs. KSP dışındaki siyasi partilerin pankart açmadığı, sendikaların kitlelerinin olmadığı BMBP'nin önderliğindeki 1 Mayıs'ta en coşkulu ve kalabalık olan kitle KSP korteji ve adada yaşayan Türkiyeli emekçi ve öğrencilerdi.

Kitleye yürüyüş sırasında Cumhurbaşkanı M. Ali Talat ve bazı milletvekilleri eşlik ettiler ama sayın Talat'ın partisi CTP'nin kitlesi 1 Mayıs'ta yoktu. Yaklaşık 1,500 kişinin oluşturduğu kitlenin 3/2'sini Türkiye kökenliler ve Kuzey Kıbrıs'ta okuyan öğrenciler oluşturmuştu.

Acaba Kıbrıs Türk halkı, son dönemlerde yaşanan hızlı seçim süreçlerindeki mitinglerden yorulup usanmış mıydı ki, bütün dünya ülkelerinde milyonlarca insanın kutladığı Uluslararası Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs'ı kutlamaya gelmemişlerdi? Barıştan ve demokrasiden dem vuran CTP ve diğer siyasi partilerin yandaşları kutla-

maya değer görmemişler miydi 1 Mayıs'ı?

Bu sorular artırılabilir ama aslolan yanıtlardır. Etrafımıza dikkatli baktığımızda yanıtları görmek mümkün.

Yaşanan süreci değerlendirdiğimde gördüğüm şudur ki, Kıbrıs'ın kuzeyinde yaşayan insanlar, CTP'nin hükümet olması ve CTP liderinin Cumhurbaşkanı olması moduna ayarlanmış ve meclisle saraya yönlendirilerek ortak vatan yaratma mücadelesini, barış ve çözümden yana taleplerin güçlenmesini önlemekte oldukça usta manevralarla CTP tarafından pasifize edilmişlerdir. Bir zamanlar "Emek en yüce değerdir" diyen CTP, kendi kitlesini bile işçinin ve emekçinin bayramı olan 1 Mayıs'a getirmemiştir. Böyle baktığımızda anlaşılan şudur ki, CTP ve 1 Mayıs'a katılmayan diğer siyasi partiler kendi çıkarları doğrultusunda halkı meclis ve saray kışkacında tutmayı yeğlemişler, emeğin ve emekçilerin bayramı olan 1 Mayıs'ın anlamını

yitirmesi için ellerinden geleni yapmışlardır. Tıpkı güneyde AKEL ve PEO'nun 23 Nisan gibi hiç anlamı olmayan bir günde 1 Mayıs kutlaması yaparak, işçilerin ve emekçilerin bayramının anlam ve önemini yitirmesini sağlamak istemişlerdir.

Peki, şimdi soruyorum; statüko yıkıldı diyenler, 30 yıllık saltanata son verdik diyenler, işçiden, emekçiden, çözüm ve barış isteyen halktan yana olduklarını söyleyenler, bu ülkede emeğin bayramına dahi sahip çıkmıyorsanız, siz nasıl olurda demokrasi, barış ve özgürlük kavgasını vermekten bahsedersiniz?

Ankara politikaları ile bu halkı yöneterek mi?

Daha dün Ekim ayına kadar Kıbrıs sorununu çözeriz, çözmeliyiz diyerek oylarını artırma derdine düşerek halka yalan söyleyenler, saraydaki tahta oturdunuz bu gün, halkın önüne 5 yıl daha sürebilir diyerek, "Türkiye'nin önünü açmalıyız, bu boynumuzun borcudur, Kıbrıs'ta çözüm Türkiye'siz

olmaz" dayatmasını yaparak mı?

Daha ne yalanlarınız çıkacak zamanla ortaya. Ama bilmelisiniz ki, Kıbrıs Türk halkı tanıyor, tanıyacak sizleri. Halklar bütün bu oyunlarınızı boşa çıkararak ortak vatan yaratma mücadelesi ile, emeğin iktidarının mücadelesini verecek, veriyor. Bütün emperyalistlerden ve onların politikalarını halka dayatanlardan hesap soracak bu halk.

Yalanlarınız ortaya çıkıyor ve bir birde çıkacak, şimdi saltanat sürme sırası sizin, buyurun sürün. "Yiğin efendiler, emekçilerin ve halkların haklarını yiğin, ıksırıncaya, tıksırıncaya, çatlayıncaya kadar yiğin, bu iğrenç, bu çirkin bu karanlık düzen sizin!"

Uyanık ol ey halkım! Aydınlık, güzel günler göreceğiz, yarınlar bizim! Anti-emperyalist Birleşik bir Kıbrıs yaratmak için verilen en yüce sevda bizim!

Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir.

İŞ KAZASI MI?

Girne'de çalıştığı inşaatta başına demir çubuk düşen Ahmet Hazırlar adlı işçi ağır yaralanarak Lefkoşa Burhan Nalbantoğlu Hastanesi'nde yoğun bakıma alındı.

Yaralanan işçinin durumunun ağır olduğu ve gözetim altında tutulduğu gelen bilgiler arasında...

Peki bu olay basit bir iş kazası mıdır?

İş kazası nedir?

İşlerken insanların başına kaza gelebilir mi?

İşçinin yaşamı tesadüflere mi bağlıdır?

Mesela, yaralanan işçinin çalıştığı şirket paraya kıyıp da işçilere kask alamaz mıydı?

Üç kuruş paraya çalıştırdığı işçinin can güvenliğini düşünmeyen şirketlerden böyle birşey beklenebilir mi?

Yaralanan işçi sendikacı mı?

Sigortası var mı?

Bu aşamadan sonra iş yapamaz hale gelirse, kendine, varsa ailesine kim bakacak?

Nasıl geçinecek?

Tüm bu sorular, aslında bizlere, içinde yaşadığımız sistemin ne kadar acımasız ve insan düşmanı bir sistem olduğunu çok açık bir şekilde gösteriyor.

Bir insanın en temel haklarını elde edebilmesi için bile yoğun

mücadeleler vermesi gerekiyor.

Eğer talep edilen haklar patronun kârını biraz olsun zedeleyen türdence, işçi ya işten atılıyor, ya tehdit ediliyor ya da sınır dışı ediliyor.

Böylesi koşullar altında çalışmak zorunda bırakılan işçiler, başlarına gelen "iş kazası" adı verilen felaketlerden sonra da, posası çıkmış bir şekilde bir kenara atılıyor.

Bu bir kader olmamalı.

Bu tür sonların önüne geçebilmek için işçiler örgütlenmeli, birlik olmalı...

Bugün ağır yaralanan bir arkadaşınız olabilir.

Ancak bu, yarın sizin de aynı duruma düşmeyeceğiniz anlamına gelmez.

Bu tür felaketler, her işçinin başına gelebilir.

Bu yüzden işçilere düşen görev, hakları ve talepleri çerçevesinde örgütlenmek, birliklerini oluşturmak ve mücadeleye koyulmaktır.

KİM KİME BAĞLI

TC Büyükelçisi Aydan Karahan ve çalışma arkadaşlarının taze Cumhurbaşkanı Talat'a ziyaretinde yaptığı açıklama dikkat çekiciydi.

Aydan Karahan, yeni cumhurbaşkanını ziyaretinin kendisi ve çalışma arkadaşları için heyecan verici bir an olduğunu belirtti ve birlikte çalışacakları 2. Cumhurbaşkanına bağlılıklarını sunmaya geldiklerini söyledi.

Talat'tan talimatları aldıklarını da söyleyen Karahan'a yanıt veren M. Ali Talat ise, kendisinin başbakanlığı döneminde Karahan'la iyi bir çalışma yürüttüklerini belirterek, KKTC'nin sorunlarının giderilmesinde en büyük dayanaklarının yine TC olduğunu kaydetti.

Aklımıza takılan bazı noktalar var. Bunlardan birincisi, TC büyükelçisinin, dolayısıyla da TC'nin KKTC Cumhurbaşkanına bağlılık yemini edip edemeyeceğidir.

Ülkede 60 bin işgalci askeri olan bir gücün temsilcisi kendi denetimindeki ülkenin cumhurbaşkanına nasıl bağlı olabilir?

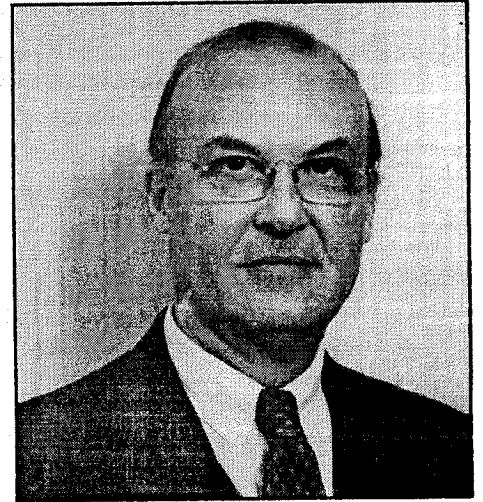
Ondan nasıl talimat alabilir?

Bunun anlamı olsa olsa, göz boyamadır.

Yani, yarın Talat TC büyükelçisine, dolayısıyla da TC'ye adadaki işgale son ver derse -ki Talat öyle birşey demez, diyemez- Talat'a bağlılık sunan ve ondan "talimatlar" almakta bir sakınca görmediğini açıklayan TC büyükelçisi bu talebe uyacak mıdır?

Ya da ola ki Talat Kıbrıs'ın içişlerine TC'nin karışmasına karşı çıkar ve Kıbrıs halkının iradesine ipotek koyan TC'ye başkaldırırsa -ki Talat öyle birşey yapmaz, yapamaz- TC buna kuzu kuzu boyun mu eğecektir?

Tüm bunların yanıtı kesin olarak hayır ise, bağlılık ve talimat alma

meselesi, siyasi çıkarlar çerçevesinde değerlendirilmelidir.

Yani Talat ve ekibi ve de hükümeti, TC'nin ada üzerindeki çıkarlarının koruyucusu ve savunucusu olma görevini yaparken, TC büyükelçisinin bağlılık yeminleri haykırması doğaldır.

"Resmi prosedürlere" ve de "diplomasiye" uymak adına, bu tür şov amaçlı ziyaretler ve demeçlerin olması da doğaldır.

Ama böylesi söylemler, gerçekleri gizleyemez.

Bugün tüm "KKTC" makamları TC'ye göbekten bağlıdır.

Seçimlerinden ekonomisine, eğitim kurumlarından sivil savunmasına ve daha adını saymakla tüketemeyeceğimiz birçok kuruma kadar, bu ada TC'ye bağımlıdır ve Talat'ın verdiği talimatlarla değil, TC'nin ve de diğer emperyalistlerin verdikleri talimatlarla yönetilmektedir.

Böylesi ucuz "demokrasi" oyunlarına karşı uyanık olmak durumundayız.

SOSYALİST GÖZLEM Özdemir Göçer

439'LARIN SAÇTIĞI IŞIK

KKTC Cumhurbaşkanlığı seçimleri beklenildiği gibi CTP'nin 'zaferi' ile sonuçlandı.

Bu zafer aslında CTP'nin foyasının ortaya çıkmasının da başlangıcı olacaktır.

Yıllardır "işçi sınıfı bilimi"nin kılavuzluğunda hareket ettiklerini söyleyen CTP yönetici kılığı şimdi artık kuzey Kıbrıs'taki işgal rejimi ile uzlaşmış, ve rejimin temsilcisi olmuştur.

Cumhurbaşkanlığı, hükümet ve en önemli belediyeler CTP'nin elinde toplanmıştır.

Bu 'başarı' CTP'nin "bağımsız bağlantısız üslerden arınmış Kıbrıs" sloganı ile özdeşleşen politikalarının zaferinin bir sonucu değildir. Tam tersine, başarıyı getiren CTP'nin bu politikaları terketmesidir.

Bugünkü CTP yönetimi artık işçi ve emekçilerin çıkarlarını gözetemeyen bir politika izlemiyor.

İçine çok soyut bir 'barış' söylemi katılmış milliyetçi bir politika izliyor. Tüm Kıbrıslı işçilerin, emekçilerin ortak çıkarlarını gözetemeyen bir politika yerine, Denktaş'ı ile Boyacı'sı ile

"tüm Kıbrıs Türk toplumunun çıkarları"nı, Rum toplumunun çıkarları ile karşı karşıya getiren bir politika izliyor. Bu politikanın özünün Denktaş'ın şovenist çizgisinden hiçbir farkı yok. Kıbrıs Türk işçilerinin Kıbrıs Türk burjuvazisi ile ortak çıkarları olmadığı gibi... Kıbrıs Rum emekçilerinin de Kıbrıs Rum burjuvazisi ile ortak çıkarları yoktur.

Bu durumda CTP yönetiminin savunduğu Kıbrıs Türk toplumunun çıkarları özünde Türk ve Kıbrıs Türk büyük burjuvazisinin çıkarlarından başka birşey değildir.

Kuzey Kıbrıs'taki rejimin iplerini elinde tutan Ankara yönetiminin politikaları değişmemiştir.

Değişen CTP'dir.

CTP son 25 yılda devrimci, demokrat küçük burjuva çizgisini, tam da küçük burjuvazinin teslimiyetçi karakterine uygun olarak, değiştirmiş. Emperyalist güçlerle işbirliğini sistemli bir çizgi haline getirmiştir. Emperyalizmin Kuzey Kıbrıs'taki taşeronluğu CTP'ye geçmiştir.

Kuşkusuz bu yazdıklarımız bazı

fanatik CTP taraftarlarının öfkesini çekecek. Ancak öfkeye hiç gerek yoktur.

Önümüzdeki süreç söylenenlerin çok net bir şekilde deneneceği bir süreç olacaktır.

İşte Güneyde AKEL, Kuzeyde ise CTP: İkisi de bir zamanların 'Sovyet' çizgisindeki partileri. İkisi de hala daha emekçi sınıfların çalışanların partileri oldukları iddiasında; ve ikisi de iktidarda. Bu ortamda Tüm Kıbrıs halkının bu iki partiden karşılıklı işbirliği ve barışı sağlamalarını beklemesi çok mu?

Derhal kafa kafaya versinler, ve desinler ki;

"Bize Annan planı gerekmez.

Başka odakların yapacağı planlara da ihtiyacımız yok. İşte bizim ortak vatan için ortak barış planımız". Ve bunu emperyalist güçlere ve bilhassa Kıbrıs'ın sözde garantörleri olan emperyalist devletlere dayatsınlar.

Çok mu zor?

Kıbrıs halkı için neyin ne olduğunu anlamak hiç de zor olmayacak ama.

Yakında içi boş barış çığırıklıklarının ardında aslında uzlaşmazlık

politikaları bulunduğu gün ışığı gibi ortaya çıkacak.

İşte bu gelişmeyle birlikte Kıbrıslı emekçilerin desteği de, kendilerine sahte umutlar pompalayarak çözümsüzlüğe mahkum edenlerden, kendilerini sürekli olarak yalın gerçeklikle aydınlatarak örgütlemeye çalışan devrimci çizgiye kayacak.

KSP cumhurbaşkanlığı seçimlerinde 439 oy aldı. Bilinçli ve kararlı 439 oy. İşte bu 439'ların saçtığı ışık AKEL ve CTP'nin yaratıkları karartmanın henüz farkında olmayan kitlelerin önümüzdeki dönemde kendi deneyimleri ile de gerçekleri kavramalarını sağlayacak. Yollarını aydınlatacaktır.

Önümüzdeki dönemde Kıbrıs'ın politik yaşamına 439'ların saçtığı ışık damgasını vuracaktır.

SİSTEMDEN BESLENENLER, SİSTEMİ DEĞİŞTİREMEZLER"

Bu Memleket Bizim Platformu son dönemde yaşanan suç olayları ile ilgili 5 Mayıs tarihinde basın toplantısı düzenledi. CTP'nin son andan basın toplantısında okunan metinden imzasını çekmesi ise dikkat çekici bir gelişme olarak göze çarptı. Basın toplantısında okunan açıklamanın tam metni ise şöyle:

BU MEMLEKET BİZİM PLATFORMU BASIN TOPLANTISI METNİ

Bu Memleket Bizim Platformu temel hedeflerini yerine getirmek için mücadelesini sürdürme kararlılığındadır. Çözüm ve Avrupa Birliği hedefleri doğrultusunda çalışan partilerin yönetime getirilmesi bu mücadelede bizi temel hedeflerimize götürecek bir araç olarak görmekteyiz.

Ülkemizde uzun bir süreden beri yaşanan halkımıza dönük saldırı, cinayet ve soygun olaylarının altında siyasal ve ekonomik sebepler olduğunun tesbitini yapmış bulunmaktayız. "Gelen Türk giden Türk" temel anlayışı ile Kıbrıs Türkü'nün iradesine ipotek koyup, saltanat sürdürmek için Türkiye'den nüfus aktarmayı, entegrasyon politikasının bir parçası olarak görenler bugün yaşananların sorumlularıdır. Yine ülkemizde sermaye birikimi yaratmak için göz yumulan ucuz kaçak işgücü, gerçekte kayıt dışı ekonomik yaşamın yarattığı temel bir çarpıklıktır. Bu çarpıklığın ortaya çıkmasında esas fayda sağlayan sermaye çevrelerinin de rolü açık bir gerçekliktir. Bu nedenle sermaye çevrelerinin bugün soruna çözüm bulmak için yaklaşım sergilemeleri art niyet taşımaktadır. Bilinmelidir ki "sistemden beslenenler,

sistemi değiştiremezler".

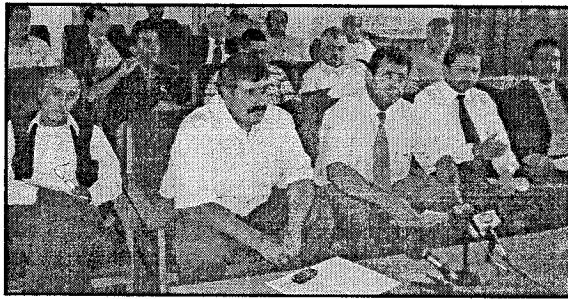
Türkiye'den nüfus aktarımı çalışma yaşamında Kıbrıslı Türkler aleyhine bir rekabet yaratmış olup, dış göçün ve işsizliğin, güney Kıbrıs'ta çalışma zorunluluğunun ortaya çıkışını getirmiştir. Nüfus aktarımının yoğunluğu, temel sağlık sorunlarının yanında devletin sağlık ve eğitim hizmetlerinin yetersiz kalmasını getirmiştir. Sağlıksız ve çok kötü

koşullarda barınan, eğitim ve kültür düzeyi düşük insanların yarattığı sosyal sorunlar suç patlamasını da beraberinde getirmiştir. Bu nedenle:

1- Türkiye yetkilileri Kıbrıs Cumhuriyeti anayasasını tekrardan tesis etmek ve Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlar'ın güvenliğini sağlamak için adada bulundukları gerçeğini gözardı etmemelidirler.

2- 1 Mayıs 2004'ten itibaren Kıbrıs bir Avrupa Birliği ülkesidir. Kuzey Kıbrıs'ta AB muhtesebatı uygulanmasa da, Annan Planı temelinde öngörülen çözümdeki nüfus yapısının dışına çıkılmamalıdır. Bu nedenle adama giriş ve çıkışlar AB kurallarına göre olmalıdır. İnsan kaçakçılığı konusunda etkin önlemler alınmalıdır.

3- Seçilmiş makamların atanmış makamların üzerinde olduğu gerçeğinden hareketle Kıbrıs Türkü'nün iradesine saygı duyulmalıdır. Bu bağlamda anayasadaki 10. madde derhal kaldırılmalı ve buna bağlı olarak polis, sivil

otoriteye bağlanmalı, sivil savunma teşkilatı sivilleştirilmeli, üst koordinasyon kurulu dağıtılmalıdır.

4- Kayıt dışı ekonomi, kayıt altına alınarak kaçak işgücü önlenmeli, kalifiye işgücü ihtiyacı tesbit edilerek ihtiyaç olması halinde hertürlü sosyal güvence de düşünülerek işgücü açığı yapılacak antlaşmalarla yurtdışından getirilmelidir.

5- Kara para aklamaya dayalı kumarhane ve gece kulübü işletmeciliği gibi insanlık onuruna ve devlet olma ciddiyetine yakışmayan faaliyetler durdurulmalıdır. Bu alanların yarattığı karanlık iş ilişkileri sonlandırılmalıdır. Suç işlemeye eğilimli kişilerin iş olanakları ortadan kaldırılmalıdır.

6- Ülkemizde mevcut kaçak işgücünü denetim altına almak için yasaların öngördüğü etkin girişimler derhal başlatılmalıdır. Yasaya aykırı şekilde ülkemizde ikamet edenlere yasaların öngördüğü çerçevedeki yaptırımlar uygulanmalıdır.

7- Çalışma yaşamında ihtiyaç olan kalifiye işgücü konusunda iş çevreleri devlete bildirimde bulunmalı ve yasanın öngördüğü çerçevede sosyal güvenceler sağlanarak çalışma hayatına katkı yapacak işgücü devlet eli ile sağlanmalıdır.

8- Türkiye Cumhuriyeti'nin Kıbrıs'ta bulunan makamları Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının sosyal

güvencesiz çok kötü koşullarda çalıştırılıp, yaşamasına ve emeklerinin sömürülmesine göz yummamalıdır. Bu konuda hükümetle istişare edilmeli, işbirliği yapılmalı ve bu insanlık ayıbının ortadan kaldırılmasına yardımcı olunmalıdır.

Ülkemizde toplumsal çatışma noktasına gelen sosyal olayların önünü akabilmek için hükümet yetkililerini daha etkin önlemler almaya davet eder, Bu Memleket Bizim Platformu olarak olayı uluslararası boyuta taşıyacağımızı ve kitlesel eylemlerle Kıbrıs Türkü'nün toplumsal tepkisini ortaya koyacağımızı tüm kamuoyuna duyururuz.

Saygılarımızla.

BDH, TKP, KSP, BKP, KTÖS, KTOEÖS, DEV-İŞ, DEVRİMCİ GENEL İŞ, EMEK-İŞ, BES, TÜRK-SEN, KTAMS, KTTMOB, EL-SEN, TEL-SEN, BASIN-SEN, BEL-SEN, TIP-İŞ, YÖN-SEN, KOOP-SEN, GÜÇ-SEN, DAÜ-SEN, DAÜ-BİR-SEN, VERGİ-SEN, ÇAĞ-SEN, Mağusa Türk Genel İş Sendikası, K.T.Esnaf ve Zanaatkarlar Odası, K.T.Hayvan Üreticileri Birliği, YKB, Kıbrıs Türk Sanatçı ve Yazarlar Birliği, Haklar ve Özgürlükler Derneği, Girne Halk Sanatları Derneği, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek, EKİM Kültür-Sanat Derneği, Kıbrıs Sanat Derneği, Barış Derneği, Barış ve Demokrasi İnisiyatifi, KIB-YAY, Naci Talat Vakfı, Kutlu Adalı Vakfı, Barış ve Federal Çözüm İçin Kadın Hareketi, Kadın Araştırmaları Merkezi, Gençlik Merkezi, Akdeniz-Avrupa Sanat Derneği, GİBETSU, Kıbrıs Gençlik Platformu.

GÖRÜŞ

Ali Yalçınay

1970 yıllarında bir CTP kuruldu ve faaliyetlerine başladı. O zamanlar kullandıkları söylem kendi deyimleri ile "bağımsız, bağılantısız ve üslerinden ayrılmış bir Kıbrıs" modeliydi! Taleplerinin de hep bu yönlerde oldukları iddia edilmiş...

Peki bu söylem ne kadar uygulandı veya doğruluk payı var mıydı?

Ortaya bir söylem atıp onu yapacağını iddia etmek kolay. Fikri ortaya atıp kaçmak da kolay. Herşeyden önemlisi "işçi sınıfını iktidara getireceğim", "emeği kurtaracağım" deşip işçi sendikalarında hakimiyet kurmak ama gidip burjuvaziye kuyrukçuluk etmek de kolay...

İşte o CTP'dir ki ömrü boyunca bırakın bir işçi sınıfı partisi olmayı; sosyalizmi kurmak ve ülkemizi bölen, halkımızın iliklerine kadar sömüren burjuvaziden ve emperyalist güçlerden kurtarmak gibi bir derdi zaten hiçbir zaman olmadı. İdeolojik duruş açısından da hep sapma ideolojileri, reformist revizyonist duruşuyla AKEL'in takipçiliğini yaptı. Kısacası CTP işçi sınıfını iktidara getirmeyi, proletarya diktatörlüğünden sonra sınıfsız toplumu kurmayı ve otomasyonu, doğrudan demokrasiyi hayata geçirmeyi bırakın gerçekleştirmeyi hayal bile etmedi.

CTP ideolojik ve siyasi duruş olarak bu yüzden sadece Kıbrıs Türklerin partisi olmayı seçmiş, sadece adanın kuzeyinde örgütlenerek bir başarıyı

sağlayacağını düşünmüş ve kurulduğundan beri ancak ve ancak burjuvaziye kuyrukçuluk ederek bu günlere gelmiş bir parti konumundadır...

Ha öbür yandan CTP nin takipçisi olan AKEL ne durumdaydı? AKEL işçi sınıfını örgütlemek konusunda, proletarya diktatörlüğünün ardından sınıfsız toplumu kurma konusunda ne kadar samimi oldu? "Atalarımız KKK'nın mirasını aldık, biz Kıbrıs'ın işçi sınıfı partisiyiz" demek çok kolay. Peki pratik nerede? 1955 de yapılan kongrede alınan ENOSİS kararı AKEL in çizgisini ortaya koymuş ve bugüne kadar onu geriletmiştir. Şimdiki AKEL ve CTP kardeşlerin ise durumu malum. İkisi de Türkiye, Yunanistan, İngiltere, AB, ABD ve BM'nin kuyrukçusu konumundalar. İkisi de kendi anavatanlarındaki burjuva hükümdarlıklara hizmette sınır tanımıyor ve Kıbrıs'ta bölünmüşlüğü devam ettirmek ve burjuva devlet yapılarını bozmama konusunda, "iki kesimlilik" dedikleri yeni model bölünmüşlük söyleminin siyasetini övüne övüne yapıp adına da "barış" diyorlar...

İşte bu partilerin durumu budur. Ve ortada apaçık bir realite vardır. Bu iki parti de bu güzel halkımıza ve şanlı işçi sınıfımıza bu siyasetlerle ne özgürlük ne bağımsızlık ne de barış getirebilir...

Bu politikalarla barış gelmez. Burjuva siyasetlerle ve emperyalist işe yaramaz planlarla da barış

Takip Edilmek...

gelmez. Tarihte bunu yaşadık. Bilincimiz, bizim toplumsal varlığımız ile gelişti ve gelişmeye devam ediyor. Toplumsal varlığımız ise ancak burjuvazinin kolunu kanadını kırarak, emperyalist politikaları reddederek hayatta kalmaya devam eder. Var olmak istiyorsak emperyalist politikaları yok etmek hepimizin görevidir...

İşte bu noktada gerçek takip başlıyor...

Barış mı? Buyurun Derhal barış... Özgürlük mü? Derhal Özgürlük... Burjuvazinin ayak oyunlarına ve işbirlikçilere son mu? Derhal şimdi son... Sosyalizm mi? Hemen şimdi sosyalizm...

Politika budur...

CTP'ye ve AKEL'e bakın, bu iki kuyrukçu bunları yapabiliyor mu veya bunları gerçekleştirme konusunda samimi mi sizce? Hayır... Onların durumu zaten ortadadır...

Partimiz KSP kurulu yaklaşık iki buçuk yıl oluyor. Bu iki buçuk sene içerisinde attığı her adım, kullandığı her söylem gerçek oldu ve ürettiği siyasetlerin doğruluğu ve tutarlılığı hep bazı çevrelerce acımasızca gözardı edildi ve hem medya tarafından hem birçok çevre tarafından sesi kısırlanmaya çalışıldı. Hala daha da bu oyunlar partimize oynanmaya devam ediliyor...

Partimize zarar vermek isteyen güçlere karşı mücadele etmeye, büyümemizi, örgütlenmemizi engelleyecek tüm güçlere karşı mücadele edeceğimizi açıkça belirttik...

İşçi sınıfına ve halkımıza yapılan burjuva siyasi oyunların oynanmasına hiçbir zaman izin vermeyeceğimizi her defasında söyledik ve uyguladık...

Uygulamaya da devam edeceğiz...

Partimiz KSP önder olacağını, burjuvaziye kuyrukçuluk etmek bir tarafa kalsın, burjuva kuyrukçusu siyasetçilere karşı hep en devrimci şiarı ile izin vermeyeceğini ve halkı burjuvaziye ve emperyalizme emanet ettirmeyeceğini ve işçi sınıfını sermaye sınıfına asla sattırmayacağını her fırsatta belirtti ve uyguladı...

Söylemlerimiz ve teorilerimiz ise harfiyen teker teker ortaya çıktı. Bundan sonra da çıkmaya devam edecek. "Siyasi manevra" diye diye halkın tepesine çıkan işçi sınıfını oyalayan partiler ise ürettikleri bu politikalarla halktan darbeyi zaman içinde teker teker yiyecek...

KSP'miz ise, gönlümüzü verdiğimiz tüm diğer yoldaşlarımızla, ve aramıza yeni katılan tüm dava arkadaşlarımızla büyümeye devam edecek...

Not: Abonelik formu doldurulduktan sonra, seçilen abonelik süresine bağlı olarak, abonelik ücreti Kıbrıs Türk Öğretmenler Bankası Kıvılcım LTD. (Güzelyurt) hesabı No: 09-3656 yatırılıp dekontla birlikte form (0392) 22 70 681 numaralı telefona faks çekilmelidir. Faksınız elimize ulaşır ulaşmaz yetkili bir kişi sizi arayıp bağlantı kuracak ve boneliğiniz başlamış olacaktır. Tel: (0392) 22 70 680 Abone Sorumlusu: Yusuf Alkım (0533 863 66 60)

KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK
ABONELİK FORMU

İsim:

Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

ABONELİK SÜRESİ (Uygun olanı işaretleyiniz)

☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

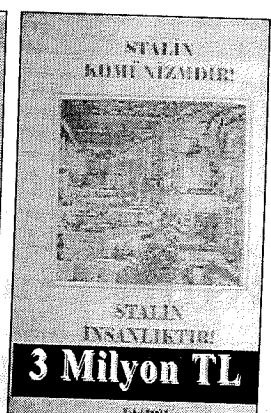
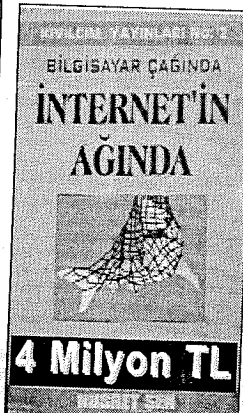
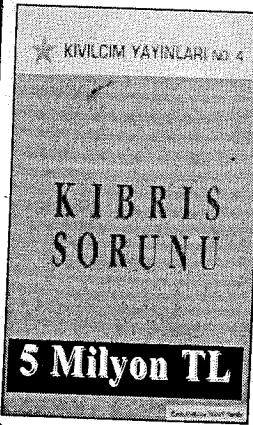
OKUDUNUZ MU?

Kıvılcım Yayıncılık tarafından yayınlanan kitaplar tüm kitap evlerinde...

Kitaplarımıza elden ulaşmak isteyen okurlarımız, 0392 22 70 680 numaralı telefonu arayarak, ya da

st-cypru@st-cyprus.co.uk e-mail adresinden bize ulaşabilirler.

Kitabınız en kısa sürede sizlere iletilenilecektir.

KIBRIS
SORUNUİNTERNETİN
AĞINDASTALİN
KOMÜNİZMDİR

1 MAYIS KUTLANDI

KUZEY KIBRIS'TA 1 MAYIS KUTLANDI

Kuzey Kıbrıs'ta 1 Mayıs, Pazar günü Sarayönü'nde yapılan mitingle kutlandı.

BMBP'nin "Ortak Vatan İçin Ortak Mücadele" sloganıyla düzenlediği mitinge sendikaların büyük bir çoğunluğunun sadece sembolik bir şekilde katılmaları ve eyleme üyelerini getirmemeleri dikkat çekiciydi.

19:30'da Kuşulu Park'ta toplanan gruplar içinde, en geniş katılımı gösteren örgütün Kıbrıs Sosyalist Partisi olduğu gözlemlendi.

Dev orak-çekiçli kırmızı bayrak ile, üzerinde "Yaşasın Kırmızı 1 Mayıs"

yazan aynı boyuttaki bayrağı, proletaryanın devrimci öğretmenlerinin, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in büyük boy resimlerinin bulunduğu parti pankartı ve üye ve sempatizanlarının taşıdığı kırmızı bayraklar ile alana giren Kıbrıs Sosyalist Partisi korteji göz doldurdu.

KSP'lilerin sık sık "1 Mayıs Kırmızıdır, Kırmızı Kalacak", "Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Yaşasın 1 Mayıs" sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 2 bin kişi katılırken, konuşmaları Dev-İş Genel Sekreteri Mehmet Seyis, Türk-Sen Genel Başkanı Arslan Bıçıklı ve PEO Sendikası'ndan Bambis Christis yaptılar.

DÜNYADA 1 MAYIS

Dünyada 180'den fazla ülke olmasına karşın bunların sadece 66'sında 1 Mayıs günü resmi tatildir. Geriye kalan ülkelerde ise 1 Mayıs her türlü engellere karşı gene de kutlanmaya devam ediliyor.

8 saatlik iş günü için 116 yıl önce hayatları pahasına mücadele yürüten işçiler hala daha dünyanın bir çok yerinde en temel halktan mahrumdurlar. Dünyanın çeşitli ülkelerindeki bu yılki 1 Mayıs kutlamaları işçilerin en temel hakları için mücadele ettiklerini bir kez daha gün ışığına çıkardı. Bangladeş'te henüz daha asgari ücret diye bir şey olmadığından dolayı binlerce işçi ayda 50 dolar asgari ücret için 1 Mayıs'ta gösteri yaptılar. Bu ülkede 1.8 milyon işçinin 2,500 tekstil fabrikasında çalışarak yılda 5 milyar dolar değerinde tekstil ürünü ihraç ettikleri dikkate alındığında yüz yıldan fazladır yürütülen mücadelenin önemi bir o kadar daha can alıcı oluyor.

Almanya'da:

Yarım milyon işçi 1 Mayıs günü Almanya'nın çeşitli şehirlerinde sokaklara dökülerek şirket yönetici ve müdürlerin maaşları artarken işçi maaşlarının kısıtlanmasını protesto ettiler.

Avustralya'da:

Binlerce işçi Howard Hükümetinin yeni iş yasalarını değiştirme planlarına karşı güç gösterisi yaptılar. Melbourne'da binlerce işçi yürüyüş korteji ile, Sidney'de onbinlerce işçi, Batı Avustralya'da binlerce işçi 1 Mayıs günü yürüyüşe katılarak işçi

haklarının kısıtlanmasına karşı olduklarını açıkça ilan ettiler.

Moskova'da:

1 Mayıs kutlamaları tüm baskılara, Ortodoks Paskalya olmasına rağmen Kızıl Meydan'da şölenlerle kutlandı.

Japonya'da:

290 bin işçi Tokyo'da gösteri yaparak daha iyi bir yaşam için ve dünya çapında nükleer silahların yasaklanması için gösteri yaptılar. Tokyo Yoyogi Parkı'nda göstericilere seslenen Japonya Sendikalar Konfederasyonu Başkanı hükümete saldırarak şunları söyledi: Japonya hükümetinin yapması gereken anayasayı revize etmek değil nükleer silahların yasaklanması için uğraşmasıdır.

Ukrayna'da:

Binlerce gösterici Kiev merkezinde toplanarak Batı yanlısı uygulamaları protesto ettiler. Göstericiler

"Yushenko, Ukrayna Amerika'nın bir devleti değildir" sloganını attılar.

Pakistan'da:

Binlerce işçi Lahore şehrinde gösterilerle yoksul çalışma şartlarına ve Sosyal Sigorta

Sisteminin yokluğuna karşı protesto eylemleri yaptılar. Ne kadar ilginçtir ki 100 yıl önce Amerika'da işçilerin öne sürdüğü talepler Pakistan ve Bangladeş gibi ülkelere henüz daha talep edilmeye devam ediliyor.

ABD'de:

Binlerce işçi 1 Mayıs günü New York'ta toplanarak BM binası önünden geçerek nükleer silahların yasaklanmasını ve ABD ordularının Irak'tan çekilmesini talep ettiler. "Barış için birlik" teması çerçevesinde bir araya gelen göstericiler "savaş yerine iş" talep ettiler.

İngiltere'de:

1 Mayıs'ın Pazar günü olması dolayısıyla gösterinin kalabalık geçeceği ümit edilen 1 Mayıs daha fazlasının göçmen işçilerin oluşturduğu kortejle gerçekleştirildi. Binlerce işçi Marx Memorial Kütüphanesi önünde toplanarak Trafalgar Meydanı'na doğru yürüyüş yaptılar. Festival havasında geçen yürüyüşte "emperyalizme karşı hayır", "savaşa hayır", "iş ekmek özgürlük" sloganları atıldı. Trafalgar Meydanı'nda çeşitli sendikacıların yaptıkları konuşmalar da Tony Blair hükümeti protesto edildi. Ancak bir sendika lideri konuşmasında 5 Mayıs seçimlerinde Tony Blair hükümetinin partisine oy verilmesi çağrısı yaptığı anda bulunan binlerce kişi tarafından uzun uzun yuhalandı. Trafalgar Meydanı'nda işçilerin uluslararası dayanışmasının bir göstergesi olarak Kolombiyalı bir sendikacı

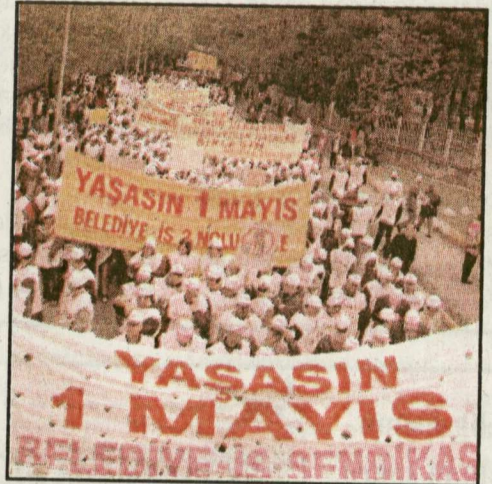
da konuşma yaptı.

Kolombiya'da sendikal hakların olmadığını ve sendikacıları terörist ilan edilerek katledildiklerini açıklayan sendikacı Kolombiya hükümetine en büyük desteğin dünyanın en büyük teröristi ABD tarafından verildiğini de ilan etti.

Türkiye'de:

İstanbul'da, DISK, KESK, Türk-İş ve Hak-İşle beraber bir dizi sendikaların oluşturduğu 1 Mayıs tertip komitesi ile 9 yıldan sonra Kadıköy İskele

Meydanı'nda 1 Mayıs kutlandı. Yüz bin kişinin katıldığı 1 Mayıs kutlamalarında ABD, AKP, IMF ve emperyalizm protesto edildi. 1 Mayıs işçi bayramına dövizleri ile gelen işçiler "emperyal-

izm seni yeneceğiz", "faşizme geçit yok", "Kürt Türk kardeşler emperyalizm kalleştir" gibi sloganlar attılar. Sabahleyin ise 1 Mayıs 1977 yılında ölenlerin anısına Taksim Meydanı'na karanfilli çelenk bırakıldı. İşçiler davul ve zurnalar eşliğinde halay çektiler. Ankara, İzmir, Diyarbakır, Adana, Siirt, Van, Erzurum, Muş ve bir dizi illerde 1 Mayıs törenleri coşkulu bir şekilde bayram havasında kullandı.

Meksika'da:

Mexico City'de on binlerce işçi 1

Mayıs kutlamalarında özelleştirme, IMF ve hükümetin politikalarına karşı sokak-taydılar.

Kıbrıs'ta
★
SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

<http://www.kibristasosyalistgercek.net>

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL, KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!

SOSYALİST GENÇLİK

6 Mayıs 2005, Yıl:1 Sayı:30

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

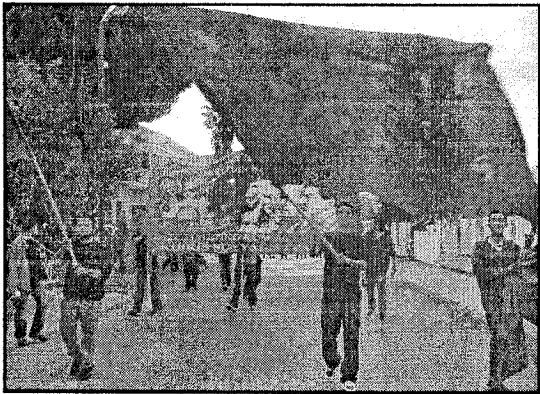

1 MAYIS KIZILDIR, KIZIL KALACAK!

2005 1 Mayıs'ı, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin damgasını taşıyor.

Yoğun bir şekilde içeriği boşaltılmaya çalışılan 1 Mayıs mitingine katılan KSP'lilerin kararlı ve devrimci tavrı, 1 Mayıs'ın sahip-siz olmadığını ve işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olmaya devam ettiğini bir kez daha gösterdi.

1 Mayıs'tan 1 hafta öncesinde başlayan eylem hazırlıkları, partili yoldaşlar

tarafından dikkat ve özenle yürütüldü.

Eyleme en geniş katılımın sağlanması için çalışmalarda bulunuldu.

1 Mayıs akşamı saat 17:00'den itibaren Parti Genel Merkezi'nde toplanmaya

başlayan üye ve sempatizanlar, 19:00'dan itibaren Kıbrıs Sosyalist Partisi kortejini oluşturup, Kuşulu Parka yürüdüler.

3'er metrelik orak-çekiçli ve üzerinde "Yaşasın Kızıl 1 Mayıs" yazısı bulunan bayrakların korteji en önünde

yürümesi, hem 1 Mayıs'ın anlam ve önemini nitelemesi, hem de gözleri okşayıcı bir görüntü vermesi bakımından önemliydi.

Partililer ellerindeki kızıl bayraklarla haykırdıkları "1 Mayıs Kızıldır, Kızıl Kalacak", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe", "İşçiler Partiyeye, Parti Devrime", "Kahrolsun ABD-AB emperyalizmi", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm" sloganları ile alana girdiklerinde, gençlerin ve özellikle de işçilerin verdikleri olumlu tepki görülmeye değer bir durumdu.

Özellikle sendikalar ve partilerin miting katılımlarındaki cılızlık dikkate alındığında, iyi bir örgütlülük ile eyleme katılan KSP'nin 1 Mayıs'a verdiği önem ön plana çıktı.

Son 1 Mayıs mitinginin, KSP açısından

bir önceki mitingten daha başarılı ve geniş katımlı gerçekleşmesi, Parti'nin sahiplenilmesi, Parti'ye olan güven ve desteğin artması anlamında sevindirici bir olgu oldu.

Daha büyük ve içerikli 1 Mayıs'lar için tüm işçiler ve emekçiler Partiyeye! Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne!

KIVILCIM

2005 1 Mayıs'ı ne yazık ki binlerce işçi ve emekçi tarafından kutlanmadı.

"Barış eylemleri" zamanında alanları dolduran 80 binler 1 Mayıs'ta alanda yoktu.

Bunun çeşitli nedenleri vardı elbette.

Bunlardan birincisi, 3-4 yıllık mücadele sonucunda Kıbrıs sorununun çözülmemesinin verdiği moral bozukluğudur.

İkinci nokta ise, yine bu 3-4 senelik zaman zarfında devamlı seçim, referandum ve kitlesel hareketlilik sonucunda kitlenin "yorgun" düşmesidir.

"Yorgunluk", siyasi anlamda bir yorgunluk olarak anlaşılmalıdır.

Ve bu yorgunluğun altında yatan neden de, yine onca çabaya rağmen Kıbrıs sorununun çözülmemesidir.

Kimi sendikaların pasif tutumu, alana üyelerini yığmak gibi bir çabaya girişmemeleri de meydanların boş kalmasına neden olmuştur.

Peki, onlarca etkinliğe aktif katılım gösterebilen kimi sendikalar neden 1 Mayıs'ta alanlarda yoktular?

Bu durumu, CTP-TC güdümlü pro-

pagandanın etkisi ile açıklayabilir miyiz?

Yani, seçimlerle hükümete de, cumhurbaşkanlığına da CTP'nin getirilmesi ve işlerin bu vadeden sonra bu kesime bırakılmasına dönük propagandanın da 1 Mayıs'ın cılız kutlanmasında etkisi vardır.

Yani, insanlara yapılan propaganda şudur;

"Sizler oylarınızı CTP'ye vererek görevinizi yaptınız, bu aşamadan sonra iş CTP'nindir, keyfinize bakınız" Bu mantık zararlı ve hatalı bir mantıktır.

Sendikalardan diğer kitle örgütlerine kadar, tavrı konması gereken konularda pasifizmi dayatan bir mantıktır.

Ve bu mantığın sonuçlarından birisi de 2005 1 Mayıs'ıdır.

1 Mayıs'ın dikkat çeken bir başka noktası ise, küçük gruplardı.

Özellikle kendisine "Sosyalist Kıbrıs Komiteleri" adını veren Türkiye'deki bir sol örgüt merkezli yapı, taşıdığı mini kızıl bayraklarla 1 Mayıs'ı daha da "kızılaştırmıştır".

Ya da "kızılaştırdıklarını" sanmışlardır.

1 MAYIS'IN ARDINDAN

KSP'liler, bu grubun sloganlarına katılarak destek belirtmişlerse de,

Özellikle KSP'nin "Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe" sloganı karşısında bu takımın tavrı sadece susmak olmuştur.

Sorunu sadece basit bir slogan sorunu olarak ele almamak gereklidir.

Sorun, siyasetlerin farklılığı sorunudur.

Sorun, Kıbrıs'a bakış açılarıdır. Sorun Marksizm/Leninizm'i anlayıp anlayamamak sorunudur.

Sorun, enternasyonal dayanışmanın, milli meselenin kavranıp kavranamaması sorunudur.

Ve son tahlilde sorun, Kıbrıs'taki devrimci mücadelenin önüne taş koymak, onu zayıflatmak sorunudur.

Bu anlamda, bu ekibin tavrı bölücü ve oportünist bir tavır olarak not edilmiştir.

Peki herşey bu kadar olumsuz muydu 1 Mayıs'ta?

Bizce değil...

Kıbrıs Sosyalist Partisi, "1 Mayıs Kızıldır, Kızıl Kalacak" felsefesiyle 1 Mayıs'a damgasını vurmuştur.

Parti'nin attığı sloganlar, disiplinli,

düzenli korteji ve kızıl bayrakları ile bu 1 Mayıs KSP damgasını taşımaktadır.

Her milliyetten insanın kendisini bulabildiği,

Özellikle de işçi ve emekçi insanlarımızın ağırlıkta olduğu KSP korteji, bu anlamda büyük önem taşımaktadır.

1 Mayıs'ın içeriğinin boşaltılmasına karşı sergilenen devrimci duruş da, 1 Mayıs'a soluk katmıştır.

Bu köşeden, 1 Mayıs'ta KSP kortejinde büyük bir coşku ve kararlılıkla yürüyen, Parti sloganlarını inançla haykıran tüm üye ve sempatizanlarımıza selamlarımızı gönderiyoruz.

Bu 1 Mayıs, gelecek 1 Mayıs'lara Parti'nin daha da umutla bakmasını sağlamıştır.

Parti, daha da büyüyüp gelişmelidir.

Bunun için tüm yoldaşlara görevler düşmektedir.

Parti'yi mahalle mahalle, köy köy, fabrika fabrika örgütleme görevidir üzerimize düşen...

Bunun başarılabacağına olan inancımız da tamdır!

Soru

CTP'li bir milletvekilinin bir televizyon kanalına verdiği demeçte, 1 Mayıs'ı benimsedikleri ancak sermayeye de karşı olmadıklarını söylediği doğru mu?

Polemik

Kuzeyde ilk kez bir cumhurbaşkanı 1 Mayıs mitinginde yürüdü. Talat, işçi sınıfının devrimine inanmazken, neden 1 Mayıs'a katıldı ki?! O'nun patronlarla yemek yemesi gerekiyor.

Üniversite Günlüğü

YDÜ'de her sene 50 dolar sosyal etkinlik parası alınıyor. Ancak okul iki senedir bahar şenliklerini düzenlemiyor. Bahar şenliği sosyal etkinlik kapsamına girmiyor anlaşılıyor!

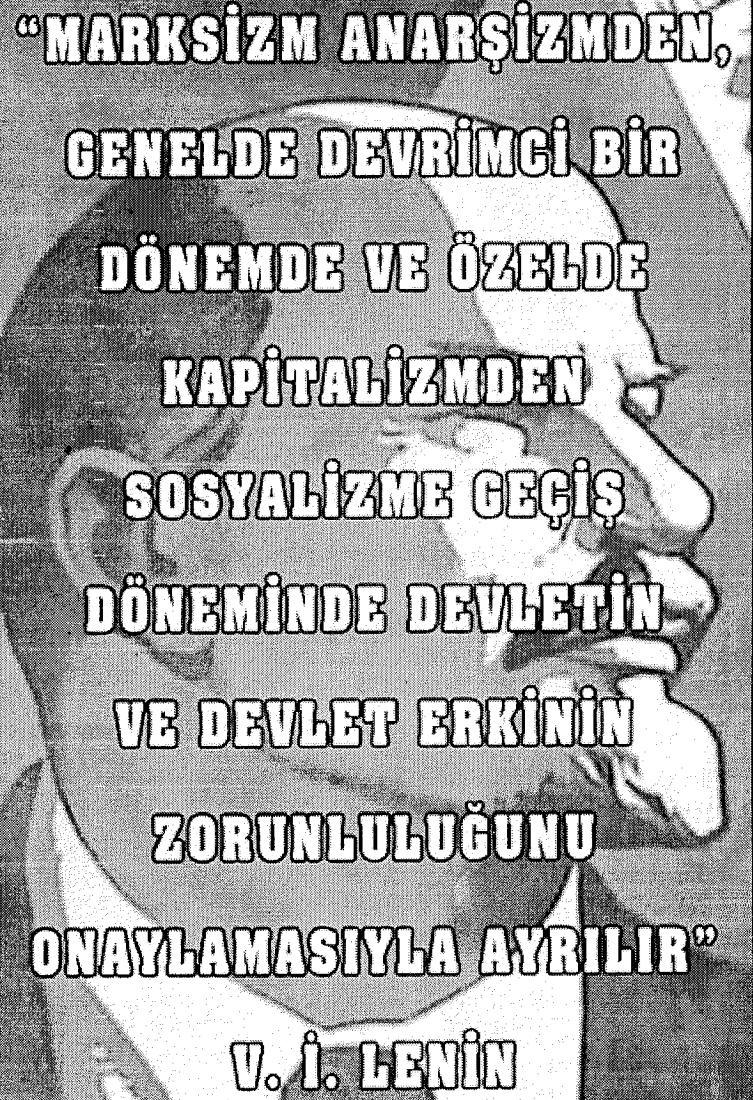
Sinir kupa - Sinir kupa - Sinir kupa

⚡ Daha önceki sayılarımızda "Sosyalist Kıbrıs Komitesi" ismini yazdığımız için bize kızan gomitacı gardaşlar, 1 Mayıs mitinginde kocaman pankarta gomitalarının ismini yazmışlar. Arkadaşlar koles-terolden rahatsızlanacaklar anlaşılıyor! Perhiz yapıyorlar ama lahana turşusu da güm güm mideye iniyor!

⚡ Faşist Volkan bu gidişle komünist olacak! Ezen-ezilen çelişkisini işleyen yazılar yazıyorlar! Ezilenin yanında yer alması gereken solun, emperyalistlerin yanında yer almasını eleştiriyorlar. Bunlar KSP'nin adını ağızlarına almamaya yeminli. Almasınlar, lazım da değil hani! Ama kendileri Türk emperyalistlerinin yanında yer alınca yine

de anti-emperyalist olabiliyorlar! Sosyalist komiteciler bir, Volkancılar iki... Marketlerde lahana turşusu kalmadı allah beni yaksın!

⚡ Yahu gardaşlar, kısıp sese ne iyi gelir? 1 Mayıs'ta KSP kortejinde bağır da bağır, ses kalmadı! Ama iyi de oldu... Öyle bir rahatlamışım ki, şimdi sinirlenecek şey de bulamıyorum! Bula bula iki tane madde yazabildim yukarda! Her gün 1 Mayıs mı olsa acaba???

www.ozgurkibris.net

Özgür Bir Kıbrıs Mücadelesinin İnternetteki Adresi

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 33

KAPİTALİZMDEN SOSYALİZME GEÇİŞ DÖNEMİNİN TEMEL ÖZELLİKLERİ

1. Büyük Sosyalist Ekim Devrimi, insanlığın tarihinde ilk kez sosyalizme giden yolu açtı. Proleter devrimin tarihsel zorunluluğu, üretim ilişkilerinin üretici güçlerin karakteriyle mutlak uyumu yasasından doğmaktadır. Kapitalist toplumun sosyalist topluma devrimci dönüşümü, bir geçiş dönemini gerektirir. Geçiş dönemindeki devlet, ya Sovyet İktidarı, ya da halk demokrasisi biçimindeki proletarya diktatörlüğüdür. Daha önce sömürücü sınıfların elinde bulunan en önemli üretim araçlarının sosyalist ulusallaştırılması, iktisatta, halk iktisadının kumanda merkezlerini kapsayan sosyalist sektörün yaratılmasına yol açar.
2. Geçiş dönemindeki toplumsal iktisadın ana biçimleri şunlardır: Sosyalizm, küçük meta üretimi ve kapitalizm. Bunlara denk düşen sınıflar şunlardır: İşçi sınıfı, köylülük ve burjuvazi. Proletarya diktatörlüğünün en yüksek ilkesi, işçi sınıfı önderliğinde sömürücü sınıflara karşı yönelen işçi sınıfıyla köylülüğün ittifakıdır. Geçiş döneminin temel çelişkisi, gelişen sosyalizmle can çekişmekte olan kapitalizm arasındaki çelişkidir. Kapitalist

unsurların kısıtlanması, köşeye sıkıştırılması ve bunu izleyen tasfiyesi, amansız sınıf mücadelesi içinde gerçekleşir.

3. Proletarya diktatörlüğünün geçiş dönemindeki iktisadi politikası, sosyalist unsurların kapitalist unsurlar üzerindeki zaferine ve meta üretiminden ve pazardan yararlanarak sosyalist iktisadın inşasına yöneliktir. Bu politika, sosyalist sanayinin köylü iktisadıyla ekonomik birleşmesini, ülkenin sosyalist sanayileştirilmesini ve tarımın kollektifleştirilmesini güvence altına alır.

4. Geçiş döneminde sömürü ilişkilerini dile getiren kapitalizmin ekonomik yasalar, sosyalizmin geliştiği ve pekiştiği, kapitalist unsurların üstesinden geindiği ölçüde, sahneyi terkederler. Değer yasası, ticaret, para ve kredi, artan ölçüde proleter iktidar tarafından kapitalizmin üstesinden gelinmesi amacıyla sosyalizmin yararına kullanılır. Proleter Devlet'in dayandığı sosyalizmin ekonomik yasaları ortaya çıkar ve etki alanlarını yavaş yavaş genişletirler.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi, POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz. Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak yayınlanır.